

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 8 września 2025 r.

DZP-2.93.1.2024.IH

Decyzja Nr DZP-21/2025

- I. Na podstawie art. 13v ust. 1, ust. 2, ust. 2a i ust. 2b ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych¹, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez spółkę Track Tec Koltram spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (KRS 0000310400, NIP 9542651626), obejmującego okres: lipiec, sierpień, wrzesień 2023 roku

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. stwierdza nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie obejmującym trzy kolejne miesiące: lipiec, sierpień, wrzesień 2023 roku przez Track Tec Koltram spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
2. nakłada na Track Tec Koltram spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie administracyjną karę pieniężną w wysokości 331 663,12 zł (słownie: trzysta trzydzieści jeden tysięcy sześćset sześćdziesiąt trzy złote 12/100), płatną do budżetu państwa.

¹ Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1790), dalej: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”.

- II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów² w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego³ w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. obciąża Track Tec Koltram spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie kosztami niniejszego postępowania w wysokości 191,30 zł (słownie: sto dziewięćdziesiąt jeden złotych 30/100),
2. zobowiązuje Track Tec Koltram spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 30 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

² Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2024 r. poz. 594), dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”.

³ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572 ze zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „k.p.a.”.

Spis treści

I. Przebieg postępowania	4
II. Przedmiot postępowania	6
III. Ustalenia faktyczne	7
1. Strona postępowania	7
2. Podstawa dokonywanych ustaleń	7
3. Zakwestionowane świadczenia pieniężne	10
3.1. Świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych	10
3.2. Terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	13
3.3. Daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	15
3.4. Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	16
IV. Ocena prawna	18
1. Track Tec Koltram sp. z o.o. jako strona postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i adresat zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy 18	
2. Przestanki ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania	19
2.1. Obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	21
2.2. Wymagalność Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	25
3. Stwierdzenie popełnienia deliktu administracyjnego przez Stronę postępowania	27
V. Kara pieniężna	28
1. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej	28
2. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary	32
3. Wymiar administracyjnej kary pieniężnej	40
3.1. Maksymalna wysokość kary pieniężnej	41
3.2. Miarkowanie kary pieniężnej	43
3.2.1. Waga naruszenia	43
3.2.2. Okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania	44
3.2.3. Działania podjęte przez Stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia	46
3.2.4. Współpraca Strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania	46
3.2.5. Spełnienie przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia Stronie postanowienia o wszczęciu postępowania	47
3.3. Wysokość kary pieniężnej	48
VI. Koszty postępowania	49
VII. Pouczenie	49

Uzasadnienie

I. Przebieg postępowania

- (1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także: „Prezes Urzędu”), działając na podstawie art. 13c ust. 3 Ustawy, oraz danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Track Tec Koltram sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej także: „Strona” lub „Strona postępowania”).
- (2) Przeprowadzona przez Prezesa Urzędu analiza prawdopodobieństwa wystąpienia opóźnień dała podstawę do przyjęcia, że szacowana wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania, w okresie obejmującym lipiec, sierpień i wrzesień 2023 roku, może wyczerpywać przesłanki nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (3) Działając na podstawie art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w związku z art. 13b Ustawy, Prezes Urzędu, postanowieniem z 22 lipca 2024 r., wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Track Tec Koltram sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie obejmujące okres trzech kolejnych miesięcy, tj. lipiec, sierpień, wrzesień 2023 roku.
- (4) Pismem z 6 sierpnia 2024 r., Prezes Urzędu, działając na podstawie art. 13f ust. 1 i ust. 2 oraz art. 13g ust. 1 Ustawy, w celu pozyskania materiału dowodowego niezbędnego do ustalenia stanu faktycznego, wezwał Stronę postępowania do przekazania informacji i dowodów dotyczących zawieranych transakcji handlowych i rozliczeń z kontrahentami w okresie objętym postępowaniem, a także do przekazania informacji dotyczących okoliczności mających wpływ na wymiar kary, o których mowa w art. 13v ust. 7 oraz art. 13v ust. 2b Ustawy.
- (5) Pismem z 13 września 2024 r. Strona postępowania odpowiedziała na wezwanie Prezesa Urzędu, przekazując żądane informacje i dowody, a w tym: tabelaryczne zestawienie informacji o świadczeniach pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przez Stronę, w pliku MS Excel o nazwie „Tabela 1 TTK”; pliki JPK_V7 oraz JPK_WB; oświadczenie o statusie dużego przedsiębiorcy; listę podmiotów należących do tej samej co Strona grupy kapitałowej. W treści pisma Strona poinformowała, że w okresie objętym postępowaniem [informacja prawnie chroniona]. Ponadto, Strona wskazała na [informacja prawnie chroniona], przedstawiając jednocześnie pisma [informacja prawnie chroniona]. W dalszej kolejności Strona powołała się także na [informacja prawnie chroniona]. Strona wniosła o uwzględnienie [informacja prawnie chroniona] i odstąpienie od nałożenia kary

pieniężnej na podstawie uznania administracyjnego wynikającego z art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

- (6) Mając na celu zgromadzenie dodatkowego materiału dowodowego, służącego weryfikacji spełnienia przez Stronę świadczeń pieniężnych, pismem z 31 października 2024 r. Prezes Urzędu wezwał Stronę do złożenia wyjaśnień, przekazania dodatkowych informacji i przedłożenia niezbędnych dowodów w zakresie wartości i terminów zapłaty poszczególnych świadczeń pieniężnych, opisanie mechanizmów dokonywania potrąceń oraz przekazania dowodów w tym zakresie.
- (7) Prezes Urzędu wezwał kontrahentów Strony postępowania - przedsiębiorców: [informacja prawnie chroniona] do złożenia oświadczeń o posiadanym przez te podmioty statusie przedsiębiorcy w 2023 roku, w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu⁴, tj. mikroprzedsiębiorca, mały lub średni przedsiębiorca albo duży przedsiębiorca. Wezwani odpowiedzieli na skierowane do nich wezwania, składając stosowne oświadczenia.
- (8) Przy piśmie z 19 listopada 2024 r. Strona postępowania przekazała dodatkowe informacje i przedłożyła dokumenty konieczne do ustalenia wartości i terminów zapłaty poszczególnych świadczeń pieniężnych. Strona opisała [informacja prawnie chroniona]. W załączeniu przekazane zostały dokumenty księgowe potwierdzające powyższe.
- (9) Pismem z 21 listopada 2024 r. Prezes Urzędu wezwał Stronę do przekazania informacji dotyczących okoliczności mających wpływ na wymiar kary, o których mowa w art. 13v ust. 7 oraz art. 13v ust. 2b Ustawy. Ponadto, Strona została wezwana do przedłożenia raportu z systemu księgowego dotyczącego wiekowania należności wymagalnych w okresie objętym postępowaniem.
- (10) Strona postępowania udzieliła odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu w zakresie okoliczności mogących mieć wpływ na wymiar kary, o których mowa w art. 13v ust. 2b Ustawy oraz wskazała na [informacja prawnie chroniona].
- (11) W toku analizy informacji zawartych w Tabeli nr 1 oraz plikach JPK, Prezes Urzędu pismem z 17 grudnia 2024 r. wezwał Stronę postępowania do uzupełnienia materiału dowodowego, w tym do uzupełnienia danych w zakresie terminów zapłaty wynikających z zawartych umów, dat dostawy towaru/wykonania usługi, wskazania na ewentualne umowne badanie towaru oraz przedłożenia odpowiednich umów i zamówień.

⁴ Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.

- (12) Pismem z 24 lutego 2024 r. Strona postępowania odpowiedziała na wezwanie Prezesa Urzędu, przekazując żądane informacje i dowody, tj. faktury, umowy, zamówienia, zlecenia transportowe, dokumenty magazynowe, korespondencję e-mail oraz inne dokumenty kontraktowe dotyczące poszczególnych transakcji handlowych i wynikających z nich świadczeń pieniężnych.
- (13) Prezes Urzędu wezwał również kontrahentów Strony postępowania do udzielenia informacji oraz przedłożenia dokumentów dotyczących transakcji handlowych zawieranych z Track Tec Koltram sp. z o.o., a w szczególności o przedstawienie uzgodnionych warunków płatności, sposobu obliczania terminu zapłaty oraz innych uzgodnień dotyczących realizacji dostaw towarów lub wykonania usług mogących mieć wpływ na bieg terminu zapłaty.
- (14) Kontrahenci Strony udzielili odpowiedzi na wezwania [informacja prawnie chroniona].
- (15) Działając na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., pismem z 25 lipca 2025 r. Prezes Urzędu zawiadomił Stronę o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, a kierując się zasadą wyrażoną w art. 9 k.p.a. przedstawił w treści pisma i załączonej do niego tabeli ustalenia faktyczne w zakresie naruszenia przez Stronę zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (16) Strona postępowania w wyznaczonym terminie nie skorzystała z prawa zapoznania się z aktami postępowania, zaś w treści pisma z 14 sierpnia 2025 r. nie zgłosiła uwag do ustaleń Prezesa Urzędu w sprawie.

II. Przedmiot postępowania

- (17) Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie, czy w okresie objętym postępowaniem, tj. w trzech następujących po sobie miesiącach: lipiec, sierpień, wrzesień 2023 r. Strona postępowania nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w rozumieniu art. 13b ust. 2 Ustawy, a zatem ustalenie, czy doszło do naruszenia przez nią zakazu administracyjnego, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy. W tym celu konieczne było ustalenie sumy wartości świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, które Strona spełniła po terminie w okresie objętym postępowaniem, albo których nie spełniła w tym okresie, pomimo upływu terminu zapłaty.

III. Ustalenia faktyczne

1. Strona postępowania

- (18) Prezes Urzędu ustalił, że Track Tec Koltram sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000310400. Jej głównym przedmiotem działalności jest produkcja surówki, żelazostopów, żeliwa i stali oraz wyrobów hutniczych (PKD 24.10.Z). Z informacji powszechnie dostępnych wynika, że działalność ta skupia się na produkcji materiałów do budowy nawierzchni kolejowej. Kapitał zakładowy Strony należy w całości do podmiotu prywatnego - spółki akcyjnej Track Tec S.A.

Dowody:

- Odpis z rejestru przedsiębiorców KRS aktualny na dzień 19 lipca 2024 r. [001].
- Odpis z rejestru przedsiębiorców KRS aktualny na dzień 8 września 2025 r. [047].

- (19) Prezes Urzędu przyjął, że w odniesieniu do transakcji handlowych poddanych analizie w toku postępowania Strona posiadała status dużego przedsiębiorcy. Prezes Urzędu oparł się przy tym o treść oświadczenia złożonego przez Stronę, gdyż nie budziło ono jego wątpliwości, co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Dowód: Oświadczenie Strony w piśmie z 13 września 2024 r. [006.01].

- (20) Prezes Urzędu ustalił również, że do dnia wydania niniejszej decyzji na portalu publicznym Krajowego Rejestru Zadłużonych Ministerstwa Sprawiedliwości (<https://krz.ms.gov.pl/>) nie obwieszczano: o złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości Strony postępowania, o ogłoszeniu jej upadłości, czy też otwarciu w stosunku do niej postępowania restrukturyzacyjnego. Również w Dziale 6 w Rubrykach 5-7 odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS Strony brak wzmianki o postępowaniu upadłościowym, restrukturyzacyjnym czy naprawczym.

2. Podstawa dokonywanych ustaleń

- (21) Punktem wyjścia dla dokonywanych ustaleń faktycznych były informacje dotyczące świadczeń pieniężnych wynikających z zawartych przez Stronę postępowania transakcji handlowych. Informacje te zostały przedstawione przez Stronę, na żądanie Prezesa Urzędu w trybie art. 13f Ustawy, w formie Tabeli nr 1 w pliku MS Excel pod nazwą „Tabela nr1 TRACK TEC KOLTRAM sp. z o.o._13.09.24_2” (dalej: „Tabela nr 1”) załączonej do pisma z 13 września 2024 r.
- (22) Należy podkreślić, że zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione okolicznością, że dotyczą one faktów, co do których Strona postępowania

posiada kompletną wiedzę, którą mogła przekazać w formie i strukturze wskazanej przez Prezesa Urzędu.

- (23) Informacje zawarte w Tabeli nr 1 podlegały weryfikacji w oparciu o dowody przedłożone przez samą Stronę postępowania w odpowiedzi na kolejne wezwania Prezesa Urzędu oraz złożone przez nią wyjaśnienia, w szczególności: dane z jej ewidencji i deklaracji podatkowej (JPK_V7), dane zawarte w wyciągach bankowych (JPK_WB) oraz faktury VAT, faktury korygujące, potwierdzenia przelewów, a także raporty i zestawienia z systemu księgowego, umowy, zamówienia, zlecenia i korespondencję e-mail z kontrahentami. Nadto, Prezes Urzędu ustalał status kontrahentów Strony postępowania na podstawie złożonych przez nich oświadczeń dotyczących posiadanych statusów przedsiębiorcy w roku 2023. Jednocześnie, dla ustaleń faktycznych miarodajne były również informacje z publicznie dostępnych rejestrów i baz (KRS, CEIDG) oraz publikowane na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego ogłoszenia dotyczące średnich kursów walut.
- (24) Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu miał na względzie zakres przedmiotowy określony w wezwaniu Prezesa Urzędu z 6 sierpnia 2024 r., w tym odnoszący się do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 8 grudnia 2022 r., a także przywołane poniżej przepisy Ustawy wskazujące, które świadczenia pieniężne lub inne świadczenia o charakterze pieniężnym są wyłączone z zakresu stosowania Ustawy lub podlegają pominięciu w niniejszym postępowaniu, w tym:
- 1) art. 3 pkt 1 i 2 Ustawy, który stanowi, że przepisów Ustawy nie stosuje się do długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2024 r. poz. 794) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2024 r. poz. 1428) odpowiednio od dnia ogłoszenia upadłości albo od dnia otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego oraz umów, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2024 r. poz. 1646, z późn. zm.);
 - 2) art. 13b ust. 4 Ustawy, który stanowi, że przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu pomija:
 - a) niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;

- b) transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej⁵;
 - c) transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.
- (25) Mając na uwadze ramy czasowe niniejszego postępowania oraz brzmienie art. 13b ust. 2 Ustawy, z którego wynika, że zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych dotyczy wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, Prezes Urzędu pominął w swoich ustaleniach świadczenia pieniężne, które nie były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, w tym:
- 1) świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 lipca 2024 r.,
 - 2) świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te, których termin zapłaty przypadał 30 września 2024 r. lub później,
 - 3) świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w terminie.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 13 września 2024 r. [006.06].
- Pliki JPK_WB stanowiące załączniki do pisma Strony z 13 września 2024 r. [006.08].
- Pliki JPK_V7 stanowiące załączniki do pisma Strony z 13 września 2024 r. [006.07].
- Faktury stanowiące załączniki do pism Strony: z 19 listopada 2024 r. oraz 24 lutego 2025 r. [010.02-010.05, 018.03, 019.02],
- Umowy stanowiące załączniki do pisma Strony z 24 lutego 2025 r. [018.07],
- Dokumenty zamówień oraz zlecenia transportowe stanowiące załączniki do pisma Strony z 24 lutego 2025 r. [018.02, 019.03];
- Dokumenty magazynowe stanowiące załączniki do pisma Strony z 24 lutego 2025 r. [019.01],
- Faktury oraz dokumenty zamówień przekazane Prezesowi Urzędu przez kontrahentów Strony postępowania [031- 043].

⁵ Grupa kapitałowa - w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, wszystkich przedsiębiorców, którzy są kontrolowani w sposób bezpośredni lub pośredni przez jednego przedsiębiorcę, w tym również tego przedsiębiorcę, dalej: „grupa kapitałowa”.

3. Zakwestionowane świadczenia pieniężne

- (26) W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem Strona postępowania spełniła po terminie zapłaty albo nie spełniła do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem pomimo upływu terminu zapłaty (dalej: „Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne”).
- (27) Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały zaprezentowane w Tabeli A stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji. Tabela ta zawiera wykaz świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie i niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem. Wykaz ten identyfikuje każde Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne poprzez wskazanie: numeru identyfikacji podatkowej (NIP) kontrahenta Strony postępowania - dostawcy towarów lub usług, numeru faktury potwierdzającej dostawę towaru lub usługi, daty zakupu, terminu zapłaty obowiązującego Stronę, daty spełnienia przez Stronę świadczenia pieniężnego na rzecz dostawcy, jeżeli zostało ono spełnione w okresie objętym postępowaniem (brak daty oznacza, że świadczenie pieniężne zostało spełnione po tym okresie lub niespełnione), wartości i waluty świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury oraz wartości tego świadczenia, które Prezes Urzędu ustalił jako spełnione po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, właściwego kursu waluty obcej dla świadczeń pieniężnych wyrażonych w walucie obcej. Każde Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne posiada również przypisaną liczbę porządkową nadaną mu przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1. Ponadto, dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego wskazana została liczba dni opóźnienia w jego spełnieniu wraz z odpowiednią grupą opóźnień od WŚ1 do WŚ5, o których mowa w art. 13v ust. 2 Ustawy. W kolumnie pod nazwą „Kategoria zdarzenia” Prezes Urzędu zamieścił adnotacje odnoszące się do ustalonych w toku postępowania szczególnych okoliczności dotyczących danego świadczenia pieniężnego, opisanych w dalszej treści niniejszej decyzji.

3.1. Świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych

- (28) Zgodnie z definicją ustawową zawartą w art. 4 pkt 1a Ustawy - świadczeniem pieniężnym jest wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej, czyli w umowie, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością (art. 4 pkt 1 Ustawy).
- (29) Na podstawie numerów identyfikacji podatkowej, nazw oraz form prawnych kontrahentów Strony, wskazanych w Tabeli nr 1 i zweryfikowanych w ewidencji podatkowej (JPK_V7),

na fakturach VAT i w umowach, a także w oparciu o dane publicznie dostępne w rejestrach przedsiębiorców (KRS i CEIDG), Prezes Urzędu ustalił, że kontrahentami Strony postępowania w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne były podmioty, do których stosuje się przepisy Ustawy (art. 2).

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 13 września 2024 r. [006.06].
- Pliki JPK_V7 stanowiące załączniki do pisma Strony z 13 września 2024 r. [006.07].
- Faktury stanowiące załączniki do pism Strony: z 19 listopada 2024 r. oraz 24 lutego 2025 r. [010.02-010.05, 018.03, 019.02],
- Umowy i dokumenty zamówień stanowiące załączniki do pisma Strony: z 24 lutego 2025 r. [018.02, 018.07, 019.03].
- Faktury i dokumenty zamówień przekazane przez kontrahentów Strony [031-043].

- (30) Na tej samej podstawie Prezes Urzędu ustalił również, że w nazwach kontrahentów, wskazanych w Tabeli A nie znajdują się oznaczenia: „bank”, „kasa”, „kasa oszczędnościowo-kredytowa”, „unia kredytowa”. Żaden z kontrahentów nie znajduje się też w zestawieniu notyfikacji dotyczących działalności instytucji kredytowych na terytorium RP poprzez oddział, publikowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego na stronie internetowej: https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_sektora_bankowego/zestawienie_notyfikacji_dot_dzialnosci_instucji_kredytowych_na_terytoryum_RP_poprzez_oddzial.
- (31) Nadto, z analizy tej wynika również, że w firmie żadnego z kontrahentów wskazanych w Tabeli A nie ma następujących oznaczeń: „towarzystwo ubezpieczeń”, „zakład ubezpieczeń”, „towarzystwo ubezpieczeń i reasekuracji” albo „zakład ubezpieczeń i reasekuracji” oraz odpowiednich skrótów: „TU”, „ZU”, „TUiR” albo „ZUiR”; „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych” i skrót: „TUW”; „towarzystwo reasekuracji”, „towarzystwo reasekuracyjne” albo „zakład reasekuracji” oraz skrótów: „TR” albo „ZR”; „towarzystwo reasekuracji wzajemnej” oraz skrót: „TRW”.
- (32) Prezes Urzędu ustalił również, że kontrahenci Strony wskazani w Tabeli A nie należą do tej samej, co Strona grupy kapitałowej. W tym zakresie Prezes Urzędu oparł swe ustalenia na pochodzącej od Strony informacji o podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej. Prezes Urzędu uznał te informacje za wiarygodne, bowiem Strona posiada najlepszą wiedzę o swych relacjach z innymi przedsiębiorcami, z których mogą wynikać uprawnienia dające jej możliwość wywierania decydującego wpływu na decyzje innych podmiotów lub dające innym przedsiębiorcom możliwość wywierania decydującego wpływu na decyzje Strony postępowania albo pozostawania z innymi przedsiębiorcami w takiej relacji w stosunku do

przedsiębiorcy, w której wywiera on decydujący wpływ na Stronę i tych innych przedsiębiorców.

Dowód: Pismo Strony z 13 września 2024 r. [006.01].

- (33) Z zebranego materiału dowodowego, w szczególności: informacji podanych przez Stronę w Tabeli nr 1, treści przedłożonych przez nią faktur VAT i umów oraz danych z ewidencji podatkowej (JPK_V7) wynika również, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają z umów, w których uzgodniono zapłatę sumy pieniężnej w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, tj. dostawę towaru lub wykonanie usługi. Wszystkie zatem wynikają z umów o charakterze odpłatnym. Fakt wystawienia przez kontrahentów faktur VAT potwierdzających zawarcie tych umów, ujęcie ich w ewidencji podatkowej i przestanie przez Stronę do urzędu skarbowego w formie plików JPK_V7, a także treść faktur VAT nie ujętych w plikach JPK_V7, świadczą również o zawarciu tych umów w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 13 września 2024 r. [006.06].
 - Pliki JPK_V7 stanowiące załączniki do pisma Strony z 13 września 2024 r. [006.07].
 - Faktury stanowiące załączniki do pism Strony: z 19 listopada 2024 r. oraz 24 lutego 2025 r. [010.02-010.05, 018.03, 019.02],
 - Umowy i dokumenty zamówień stanowiące załączniki do pisma Strony: z 24 lutego 2025 r. [018.02, 018.07, 019.03].
 - Faktury i dokumenty zamówień przekazane przez kontrahentów Strony [031-043].
- (34) Jednocześnie, biorąc pod uwagę powyższe dowody Prezes Urzędu ustalił, że umowy, z których wynikał obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie obejmowały czynności bankowych, o których mowa w art. 5 Prawa bankowego, ani nie były zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.
- (35) Nadto, na podstawie informacji o dacie dostawy towaru lub wykonania usługi, podanej przez Stronę w tabeli załączonej do pisma z 20 stycznia 2025 r., Prezes Urzędu ustalił w odniesieniu do każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, że Strona otrzymała świadczenia niepieniężne, w zamian za które zastrzeżone zostały świadczenia pieniężne wymienione w Tabeli A. Zdaniem Prezesa Urzędu informacje podane przez Stronę są miarodajne w tym zakresie, albowiem Strona posiada najpełniejszą wiedzę, co do tej okoliczności. Jako, że podane przez Stronę informacje - w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów - nie budziły wątpliwości Prezesa Urzędu, kwestia ta nie wymagała dalszych wyjaśnień. Powyższe pozwala

na przyjęcie, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne stanowią wynagrodzenie za otrzymany przez Stronę towar lub wykonaną na jej rzecz usługę.

Dowód: Tabela pod nazwą „załącznik+do+wezwania+grudzień+2014+r_uzupełniony” stanowiąca załącznik do pisma Strony z 24 lutego 2025 r. [018.05].

(36) Na podstawie udzielonych przez Stronę szczegółowych wyjaśnień i przedłożonych dowodów Prezes Urzędu ustalił, że transakcje handlowe, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały zawarte po 8 grudnia 2022 r.

(37) Biorąc pod uwagę powyższe Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zaprezentowane w Tabeli A stanowią świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych, o których mowa w art. 4 pkt 1a Ustawy.

Dowód: Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 13 września 2024 r., uzupełniona o informacje przekazane przy pismach z 19 listopada 2024 r. oraz 24 lutego 2025 r. wraz z przekazanymi dokumentami [006.01, 006.06, 010.01-010.05, 018.03, 018.05, 018.07, 019.02]

Dowód: Faktury i dokumenty zamówień przekazane przez kontrahentów Strony [031-043].

3.2. Terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

(38) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania uzgodniła terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w terminach wskazanych w Tabeli A w kolumnie pod nazwą „Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)”.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 5 stycznia 2024 r. [012.01].
- Faktury VAT stanowiące załączniki do pism Strony: z 12 lutego 2024 r. [031.01], z 11 marca 2024 r. [035.01], z 15 lipca 2024 r. [039.01], z 20 stycznia 2025 r. [055.01].
- Umowy i dokumenty zamówień stanowiące załączniki do pism Strony: z 11 marca 2024 r. [035.01], z 15 lipca 2024 r. [039.01], z 20 stycznia 2025 r. [055.01].

(39) W przypadku, w którym termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadął na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 Kodeksu cywilnego⁶.

⁶ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2025 r. poz. 1071), dalej: „k.c.”.

- (40) Dokonując ustaleń w zakresie terminów zapłaty uzgodnionych przez strony transakcji handlowych, Prezes Urzędu wziął pod uwagę w pierwszej kolejności terminy zapłaty wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 oraz wyjaśnienia Strony w tym zakresie zawarte w pismach z 13 września 2024 r., 19 listopada 2024 r. i 24 lutego 2025 r., jak również dokumenty (umowy, faktury, zamówienia, zlecenia transportowe) przekazane przez kontrahentów Strony postępowania.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 13 września 2024 r. [006.06].
 - Pismo Strony z 19 listopada 2024 r. wraz z załącznikami [010.01 - 010.05].
 - Pismo Strony z 24 lutego 2025 r. wraz z załącznikami [018.02 - 018.07, 019.01 - 019.03].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 14 kwietnia 2025 r. [031].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 22 kwietnia 2025 r. [032, 032.01, 036.01 - 036.16, 038].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 14 kwietnia 2025 r. [033].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 17 kwietnia 2025 r. [034].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 17 kwietnia 2025 r. [035, 035.01 - 035.05].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 17 kwietnia 2025 r. [037].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 17 kwietnia 2025 r. [039, 039.01].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 28 kwietnia 2025 r. [040, 040.01].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 15 kwietnia 2025 r. [041].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 25 kwietnia 2025 r. [042, 042.01 - 042.03].
 - Pismo kontrahenta [informacja prawnie chroniona] z 28 kwietnia 2025 r. [043, 043.01 - 043.04].
- (41) W odniesieniu do każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego Prezes Urzędu zweryfikował informacje wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 z treścią przedłożonych przez Stronę i jej kontrahentów umów, zamówień, zleceń transportowych, a także treścią faktur VAT stanowiących potwierdzenie zawarcia umów ze wskazanymi kontrahentami.
- (42) Prezes Urzędu ustalił, że terminy zapłaty wskazane przez Stronę jako terminy uzgodnione z kontrahentami posiadającymi status MŚP nie naruszały art. 7 ust. 2a Ustawy, który stanowi, że termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, jeżeli dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty za towary lub usługi jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca albo średni

przedsiębiorca. Wobec powyższego, w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych z kontrahentami MŚP Prezes Urzędu oceniał terminowość spełnienia tych świadczeń, względem terminów umownych wskazanych przez Stronę.

Dowody:

- Faktury stanowiące załączniki do pism Strony: z 19 listopada 2024 r. oraz 24 lutego 2025 r. [010.02-010.05, 018.03, 019.02],
- Umowy i dokumenty zamówień stanowiące załączniki do pisma Strony: z 24 lutego 2025 r. [018.02, 018.07, 019.03].
- Faktury i dokumenty zamówień przekazane przez kontrahentów Strony [031-043].

- (43) Strona nie wykazała w odniesieniu do żadnego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych istnienia ustawowego lub umownego prawa do wstrzymania się z zapłatą, czy też wstrzymania lub zawieszenia biegu uzgodnionych terminów zapłaty, ani nie wykazała istnienia sporu, co do wysokości zobowiązania do zapłaty. Potwierdza to istnienie obowiązku zapłaty tych świadczeń w terminach zapłaty uzgodnionych przez strony transakcji handlowych.
- (44) Biorąc pod uwagę opisane powyżej ustalenia, dokonane w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody, Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a Strona postępowania była zobowiązana do ich zapłaty w terminach wskazanych w Tabeli A.

3.3. Daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (45) Na podstawie zgromadzonych dowodów, w tym danych zawartych w wyciągach bankowych w formie plików JPK_WB Prezes Urzędu ustalił, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, które w całości bądź w części zostały spełnione w okresie objętym postępowaniem, spełniane były przelewem bankowym bądź poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności. W Tabeli A jako datę spełnienia świadczenia pieniężnego wskazano datę operacji na rachunku bankowym Strony postępowania, zgodnie z informacjami zawartymi w plikach JPK_WB, zaś w przypadku rozliczenia poprzez potrącenie - datę potrącenia.

Dowody:

- Pliki JPK_WB stanowiące załączniki do pisma Strony z 13 września 2024 r. [006.08].
- Dokumenty kompensat i porozumień [010.04].

- (46) W przypadkach, w których Strona wskazała - w ramach uzupełnionej Tabeli nr 1 - że spełniła dane świadczenie pieniężne po okresie objętym postępowaniem, tj. po 30 września 2023 r. lub nie spełniła danego świadczenia pieniężnego (w całości lub w części) w okresie objętym

postępowaniem, Prezes Urzędu ustalił tak Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne jako niespełnione w okresie objętym postępowaniem. W tych przypadkach w Tabeli A w kolumnie „Data spełnienia świadczenia pieniężnego” widnieje znak „-”.

- (47) Porównując tak ustalone daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych lub fakt braku ich zapłaty w okresie objętym postępowaniem z uzgodnionymi terminami zapłaty, Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie świadczenia pieniężne ujęte w Tabeli A zostały spełnione po upływie uzgodnionych terminów zapłaty albo nie zostały spełnione w okresie objętym postępowaniem mimo upływu uzgodnionego terminu zapłaty.
- (48) W kolumnie „Liczba dni opóźnienia” Tabeli A wskazano dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, czyli do 30 września 2023 r., albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem. Jako dzień wymagalności każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego Prezes Urzędu przyjął dzień przypadający po dniu, w którym upływał termin zapłaty świadczenia pieniężnego wskazany Tabeli A w kolumnie „Termin zapłaty wg umowy z uwzględnieniem art. 115 k.c.”.

3.4. Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (49) Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania była zobowiązana do zapłaty na rzecz kontrahentów wynagrodzenia w wysokości wynikającej z zawartych z nimi umów i wystawionych na ich podstawie dokumentów do celów podatkowych (dowodów księgowych), w tym w szczególności faktur VAT, wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1 i zweryfikowanych przez Prezesa Urzędu w ewidencji JPK_V7 oraz przedłożonych dodatkowo odpisach faktur.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 13 września 2024 r. [006.06].
 - Pliki JPK_V7 stanowiące załączniki do pisma Strony z 13 września 2024 r. [006.07].
 - Faktury VAT stanowiące załączniki do pism Strony: z 19 listopada 2024 r. oraz 24 lutego 2025 r. [010.02-010.05, 018.03, 019.02],
 - Faktury VAT przekazane przez kontrahentów Strony [031-043].
- (50) Prezes Urzędu ustalił też, że w części przypadków należności były regulowane częściowo w terminie, a opóźnienia dotyczyły jedynie części świadczenia pieniężnego. Wobec powyższego Prezes Urzędu ustalając wartość każdego Zakwestionowanego Świadczenia

Pięniężnego uwzględnił wykazane przez Stronę dowody spełnienia świadczeń pieniężnych częściowo w terminie. W Tabeli A przypadki te zostały opisane w kolumnie „Kategoria zdarzenia” adnotacją „w części spełnione w terminie”.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 13 września 2024 r. [006.06].
- Pliki JPK_WB stanowiące załączniki do pisma Strony z 13 września 2024 r. [006.08].
- Dokumenty kompensat i porozumień [010.04].

(51) W przypadku, gdy świadczenie pieniężne zostało w treści dokumentującego go dowodu zakupu wyrażone w walucie obcej, Prezes Urzędu ustalił wartość Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego na podstawie art. 13b ust. 3 Ustawy i obliczył jego równowartość przy zastosowaniu średniego kursu waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski:

- 1) ostatniego dnia roboczego okresu objętego postępowaniem, tj. 30 września 2023 r. - w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem,
- 2) ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień spełnienia świadczenia pieniężnego - w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem.

(52) W Tabeli A wskazano odpowiedni dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego kurs danej waluty obcej ogłoszony przez Narodowy Bank Polski (dalej: „NBP”) na stronie internetowej NBP i dostępny w archiwum kursów średnich NBP - tabela A pod adresem: <https://nbp.pl/statystyka-i-sprawozdawczosc/kursy/archiwum-kursow-srednich-tabela-a/>.

(53) Mając na uwadze wskazaną w Tabeli A wartość każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego, ustaloną liczbę dni opóźnienia w jego spełnieniu, a także treść art. 13v ust. 2 Ustawy określającego sposób obliczenia maksymalnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu zakwalifikował każde Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne do odpowiedniej grupy świadczeń opisanych poniżej, czemu dał wyraz w Tabeli A kolumnie „Grupa WŚ1-WŚ5”.

(54) Poszczególne sumy Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych obliczone z uwzględnieniem liczby dni opóźnienia i przedziałów opóźnienia określonych w art. 13v ust. 2 Ustawy wynoszą odpowiednio:

- WŚ1 = [informacja prawnie chroniona] - liczba dni opóźnienia nie przekracza 30 dni;
- WŚ2 = [informacja prawnie chroniona] - liczba dni opóźnienia wynosi od 31 do 60 dni;
- WŚ3 = [informacja prawnie chroniona] - liczba dni opóźnienia wynosi od 61 do 120 dni;
- WŚ4 = [informacja prawnie chroniona] - liczba dni opóźnienia wynosi od 121 do 365 dni;
- WŚ5 = [informacja prawnie chroniona] - liczba dni opóźnienia przekracza 365 dni.

- (55) Suma wartości wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, co do których Prezes Urzędu ustalił w niniejszym postępowaniu, że zostały one spełnione przez Stronę postępowania po terminie albo nie zostały przez nią spełnione do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem wynosi [informacja prawnie chroniona].

IV. Ocena prawna

Biorąc pod uwagę ustalony stan faktyczny Prezes Urzędu zważył, co następuje.

1. Track Tec Koltram sp. z o.o. jako strona postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i adresat zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy

- (56) Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi.
- (57) Zgodnie z art. 13c ust. 1 Ustawy, Prezes Urzędu prowadzi postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych wobec podmiotów, o których mowa w art. 2 Ustawy, niebędących podmiotami publicznymi. Mając na względzie treść powyższych przepisów oraz treść art. 2 pkt 1 Ustawy, do których one odsyłają, należy stwierdzić, że podmiotami, w stosunku do których może być prowadzone postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i które są adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy są m.in. przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców⁷, o ile nie są oni podmiotami publicznymi.
- (58) Zgodnie z art. 4 ust. 1 Ustawy Prawo przedsiębiorców - przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, prawna lub jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą. Działalnością gospodarczą z kolei - zgodnie z art. 3 Ustawy Prawo przedsiębiorców - jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.
- (59) Przez podmiot publiczny natomiast - zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 2 Ustawy - należy rozumieć podmioty, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych⁸.

⁷ Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2024 r. poz. 236 ze zm.), dalej także: „Ustawa Prawo przedsiębiorców”.

⁸ Dalej: „Ustawa Prawo zamówień publicznych”.

- (60) W toku niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił, że Track Tec Koltram sp. z o.o. jest osobą prawną, wpisaną do rejestru przedsiębiorców KRS i prowadzi we własnym imieniu, w sposób ciągły zorganizowaną działalność zarobkową. Strona postępowania, jako spółka prawa handlowego prowadząca działalność gospodarczą jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 Ustawy Prawo przedsiębiorców a zatem podmiotem, o którym mowa w art. 2 pkt 1 Ustawy.
- (61) Jednocześnie kapitał zakładowy Strony postępowania należy w całości do podmiotu prywatnego, a zatem Strona postępowania nie należy do żadnej z kategorii podmiotów wymienionych w art. 4 Ustawy Prawo zamówień publicznych. W związku z tym Strona postępowania nie posiada statusu podmiotu publicznego.
- (62) Biorąc pod uwagę powyższe, Track Tec Koltram sp. z o.o. jest adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy, może być stroną prowadzonego przez Prezesa Urzędu postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a także adresatem - wydanej w wyniku jego przeprowadzenia - decyzji administracyjnej.

2. Przesłanki ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania

- (63) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.
- (64) Zgodnie z definicją ustawową z art. 4 pkt 1a Ustawy „świadczenie pieniężne” to wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej. Z kolei zgodnie z art. 4 pkt 1 Ustawy, „transakcja handlowa” oznacza umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku wykonywaną działalnością. Zakaz nadmiernego opóźniania się dotyczy więc spełniania „świadczeń pieniężnych” w rozumieniu tych przepisów. Pojęcie „świadczenia pieniężnego” w „transakcji handlowej” wyznacza zatem zakres przedmiotowy postępowania i dokonywanych w nim ustaleń.
- (65) Przy czym, należy mieć również na względzie art. 3 Ustawy, wyłączający z zakresu jej stosowania długi objęte postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2024 poz. 794) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1428), a także umowy, na

podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia - Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz.1646).

(66) Nadto zgodnie z treścią art. 13b ust. 4 Ustawy, ustalając wystąpienie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu pomija:

- 1) niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;
- 2) transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;
- 3) transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

(67) Biorąc pod uwagę treść powyższych przepisów należy zatem stwierdzić, że ustalenie naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania wymaga wykazania, że Strona postępowania, będąca adresatem zakazu administracyjnego, była zobowiązana do spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, które spełniają poniższe cechy:

- stanowią świadczenia pieniężne w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy, do których odnosi się zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i do których ma zastosowanie Ustawa, tj. takie, które:
 - wynikają z transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania z podmiotami wskazanymi w art. 2 Ustawy;
 - nie są wyłączone z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie jej art. 3;
- nie podlegały pominięciu stosownie do art. 13b ust. 4 Ustawy;
- były wymagalne w okresie objętym postępowaniem;
- zostały spełnione po terminie albo nie zostały spełnione w okresie objętym postępowaniem;
- ich suma wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.

(68) Spełnienie wskazanych przesłanek jest konieczne i zarazem wystarczające do ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania. Popętnienie deliktu administracyjnego jest bowiem powiązane z obiektywnym stanem opóźnienia, niezależnym od jego przyczyn.

(69) Jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, odpowiedzialność administracyjnoprawna (odpowiedzialność za delikt administracyjny) w odróżnieniu od odpowiedzialności karnej - ma charakter odpowiedzialności obiektywnej, chyba że ustawodawca zdecyduje się

na wprowadzenie do deliktu administracyjnego znamienia winy⁹. Dla przyjęcia tej odpowiedzialności wystarczający jest zatem sam fakt obiektywnego naruszenia obowiązków administracyjnoprawnych, bez względu na przyczynę, która do tego doprowadziła. Podstawę zastosowania sankcji administracyjnej stanowi sam fakt naruszenia normy sankcjonowanej, bez względu na winę podmiotu, który dopuścił się określonego zachowania.

- (70) Biorąc pod uwagę treść zakazu wyrażoną w normie prawnej zawartej w przepisach art. 13b Ustawy, odpowiedzialność za naruszenie tego zakazu ma charakter obiektywny. Zgodnie z jej treścią o naruszeniu zakazu decyduje spełnienie obiektywnych przesłanek wskazanych w Ustawie - osiągnięcie określonego pułapu opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. O obiektywnym charakterze odpowiedzialności decyduje m.in. odwołanie się w opisie znamion deliktu do obiektywnego zachowania polegającego na opóźnieniu. Na odpowiedzialność tą nie ma zatem wpływu stopień zawinienia podmiotu naruszającego prawo, okoliczności naruszenia zakazu, czy też motywacja sprawcy lub skala naruszeń.

2.1. Obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (71) Zgodnie z art. 4 pkt 1a Ustawy, świadczenia pieniężne to wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej. Natomiast transakcją handlową w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy jest umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością.
- (72) Przy interpretacji pojęcia „świadczenia pieniężnego” i „transakcji handlowej” należy mieć na względzie treść Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/WE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych¹⁰, która została implementowana do polskiego porządku prawnego na mocy Ustawy. Zgodnie z art. 1 ust. 2 Dyrektywy 2011/7/WE ma ona zastosowanie do wszystkich płatności, które stanowią wynagrodzenie w transakcjach handlowych. Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/WE „transakcje handlowe”, to transakcje między przedsiębiorstwami lub między przedsiębiorstwami a organami publicznymi, które prowadzą do dostawy towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem. Ponieważ art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/WE nie zawiera żadnego wyraźnego odesłania do prawa państw członkowskich, które miałyby na

⁹ M. Jabłoński, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2020, wyd. 29, Legalis, I. Sepiolo-Jankowska, Odpowiedzialność administracyjna jako odpowiedzialność alternatywna dla deliktów finansowych, Prokuratura i Prawo 1, 2020, s. 83 i nast., wyrok TK z dnia 4 lipca 2002 r., sygn. akt P 12/01, OTK-A 2002/4/50, wyrok TK z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, nr 3, poz. 26.

¹⁰ Dz. U. UE 2011, L. 48, dalej: Dyrektywa 2011/7/WE.

celu określenie znaczenia i zakresu tego pojęcia, zdaniem Trybunału Sprawiedliwości UE - pojęcie „transakcji handlowej” wymaga autonomicznej i jednolitej wykładni, uwzględniającej zarówno brzmienie i kontekst przepisu, w którym znajduje się to pojęcie, jak i cele tego przepisu oraz aktu prawa Unii, którego ów przepis stanowi część (pkt 21).¹¹

- (73) Nadto, jeżeli strony uzgodniły, że w ramach tej samej umowy realizowane będą kolejne dostawy towarów lub będą wykonywane kolejne usługi, przy czym każda z tych dostaw lub każda z tych usług rodzi obowiązek zapłaty po stronie dłużnika, to spełnione są oba przewidziane w art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/WE warunki, aby każdą dostawę towarów lub każdą wykonaną usługę na podstawie tej umowy uznać za transakcję handlową w rozumieniu tego przepisu. Artykuł 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/WE należy zatem interpretować w ten sposób, że zawarte w nim pojęcie „transakcji handlowych” obejmuje każdą kolejną dostawę towarów lub każde kolejne świadczenie usług w wykonaniu jednej i tej samej umowy (pkt 24).
- (74) Mając na uwadze definicję transakcji handlowej wskazaną w treści art. 4 pkt 1 Ustawy stwierdzić należy, że każda odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi - w przypadkach, w których dane zamówienie wynikało z uprzednio zawartej umowy ramowej również stanowi transakcję handlową. Odrębną transakcją handlową jest zatem każda umowa jednorazowa zawierana na podstawie umowy ramowej, każde zamówienie/zlecenie składane na podstawie takiej umowy i dostawa każdej partii towaru, etap wykonania usługi - za które uzgodniono wynagrodzenie.
- (75) Mając na uwadze powyższe, „świadczenie pieniężne” stanowi zapłatę - a zatem wyrażony w pieniądzu ekwiwalent za spełnienie świadczenia niepieniężnego, tj. za każdą dostawę towaru lub wykonanie każdej usługi, czy też dzieła lub ich części, wynikający z (w wykonaniu) umów posiadających następujące cechy:
- są odpłatne - ekwiwalentem świadczenia niepieniężnego jest w nich płatność, czyli wynagrodzenie wyrażone w pieniądzu;
 - przedmiotem uzgodnionego w nich świadczenia niepieniężnego jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
 - ich stronami są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy;
 - zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.
- (76) Z kolei podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy, to przede wszystkim przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców oraz podmioty z nimi zrównane, m.in.:

¹¹ Wyrok Trybunału Unii Europejskiej z dnia 1 grudnia 2022 r., C-419/21, ECLI:EU:C:2022:948.

- podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawie Prawo przedsiębiorców;
- podmioty, o których mowa w art. 4, art. 5 ust. 1 i art. 6 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1710, 1812, 1933 i 2185 oraz z 2023 r. poz. 412 i 825);
- oddziały i przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych;
- przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej.

- (77) Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają z umów, w których uzgodniono zapłatę sumy pieniężnej (wyrażonej zarówno w polskich złotych jak i w walutach obcych) w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego. Uzgodnione przez strony tych umów świadczenia niepieniężne polegały na odpłatnej dostawie towarów lub odpłatnym świadczeniu usług. Stronami tych umów były podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy. Prezes Urzędu ustalił ponadto, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały udokumentowane fakturami VAT, które zostały przez Stronę ujęte w ewidencji JPK_V7 lub załączone w formie odpisów do materiału dowodowego, co świadczy o tym, że wynikały one z umów (transakcji handlowych) zawieranych w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością. W związku z tym, mając na względzie powyższe rozważania, wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne stanowią świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych, o których mowa w art. 4 pkt 1a Ustawy, do zapłaty których zobowiązana była Strona postępowania.
- (78) Jednocześnie, skoro - jak ustalił Prezes Urzędu - do dnia wydania niniejszej decyzji w stosunku do Strony nie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne, ani ogłoszona upadłość, to Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie stanowią długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustaw Prawo upadłościowe i Prawo restrukturyzacyjne, a zatem nie ma do nich zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 3 pkt 1 Ustawy.
- (79) Prezes Urzędu ustalił, że żaden z kontrahentów w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, nie jest podmiotem uprawnionym do dokonywania czynności bankowych i tym samym żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie wynika z czynności bankowych w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 Prawa bankowego.
- (80) Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania jest podmiotem prywatnym, a zatem nie jest podmiotem zaliczanym do sektora finansów publicznych. W związku z tym żadne

Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne nie wynika z umowy, której stronami są wyłącznie podmioty zaliczane do sektora finansów publicznych.

- (81) Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie jest świadczeniem pieniężnym, do którego nie stosowałoby się Ustawy na podstawie jej art. 3.
- (82) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 1 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż dwa lata przed wszczęciem postępowania.
- (83) Niniejsze postępowanie zostało wszczęte 22 lipca 2024 r. Natomiast - jak wynika z ustaleń Prezesa Urzędu opisanych w punkcie 3.2. niniejszej decyzji i zaprezentowanych w Tabeli A - terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych przypadały w okresie od lipca 2023 r. do września 2023 r., a zatem nie upłynęły wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania. W związku z powyższym żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie podlega pominięciu przy ustalaniu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b ust. 4 pkt 1 Ustawy.
- (84) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 2 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej.
- (85) W zakresie pojęcia „grupy kapitałowej” art. 4 pkt 7 Ustawy odsyła do definicji zawartej w art. 4 pkt 14 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zgodnie z którą przez grupę kapitałową rozumie się wszystkich przedsiębiorców, którzy są kontrolowani w sposób bezpośredni lub pośredni przez jednego przedsiębiorcę, w tym również tego przedsiębiorcę. Wprawdzie nie zdefiniowano samego pojęcia „kontroli”, jednak w art. 4 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wskazuje się, że przez „przejęcie kontroli” należy rozumieć wszelkie formy bezpośredniego lub pośredniego uzyskania przez przedsiębiorcę uprawnień, które osobno albo łącznie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności prawnych lub faktycznych, umożliwiają wywieranie decydującego wpływu na innego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców.
- (86) Decydująca zatem dla konstrukcji grupy kapitałowej w powyższym rozumieniu jest taka relacja między podmiotami, która umożliwia jednemu z nich („przedsiębiorcy dominującemu”) wywieranie decydującego wpływu na innego przedsiębiorcę („przedsiębiorcę zależnego”). W literaturze twierdzi się, że możliwość wywierania decydującego wpływu przez jednego przedsiębiorcę na innego przedsiębiorcę oznacza

możliwość rozstrzygania o najważniejszych sprawach przedsiębiorcy zależnego, jego funkcjonowaniu, rozwoju rynków, tempa innowacyjności, czyli możliwość podejmowania decyzji z jego punktu widzenia strategicznych¹².

- (87) Kontrola przedsiębiorców (zależnych) przez innego przedsiębiorcę (dominującego) może odbywać się nie tylko bezpośrednio, ale także pośrednio, a zatem poprzez podmioty zależne.
- (88) Nie ulega zatem wątpliwości, że najlepszą wiedzę o podmiotach należących do grupy kapitałowej Strony posiada sama Strona.
- (89) W związku z tym, że żaden z kontrahentów wskazanych w Tabeli A nie należy do podmiotów wskazanych przez Stronę, jako należących do tej samej grupy kapitałowej, w stanie faktycznym niniejszej sprawy uprawnione jest przyjęcie, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie wynikają z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej, a zatem żadne z nich nie podlega pominięciu stosownie do art. 13b ust. 4 pkt 2 Ustawy.
- (90) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 3 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.
- (91) Prezes Urzędu ustalił, że ani Strona, ani żaden z kontrahentów w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie prowadzą działalności ubezpieczeniowej lub asekuracyjnej w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i asekuracyjnej. W związku z tym transakcje handlowe, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie zostały zawarte w zakresie działalności ubezpieczeniowej i asekuracyjnej w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy.
- (92) Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie podlega pominięciu przy ustalaniu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b ust. 4 Ustawy.

2.2. Wymagalność Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (93) Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 30 sierpnia 2006 r., (sygn. akt II CSK 90/06, OSNC 2007 nr 6 poz. 92), „wymagalność roszczenia nie została w prawie cywilnym zdefiniowana,

¹² E. Stawicki [w:] Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, wyd. II, red. A. Stawicki, Warszawa 2016, art. 4; K. Kohutek [w:] M. Sieradzka, K. Kohutek, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2014, art. 4.

powszechnie jednak przyjmuje się, że wyraża ona stan, w którym, obiektywnie rzecz ujmując, wierzyciel ma prawną możliwość żądania zaspokojenia przysługującej mu wierzytelności. Początek wymagalności roszczenia nie daje się formułować w regułę ogólną, ponieważ dla różnych stosunków prawnych i dla różnych roszczeń może być zróżnicowany. Określa go każdorazowo konkretna wierzytelność oraz treść, charakter lub właściwości zobowiązania, z którego wierzytelność się wywodzi”.

- (94) Wymagalność świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 13b Ustawy należy powiązać z upływem terminu spełnienia świadczenia, czyli w przypadku świadczenia pieniężnego - z upływem terminu jego zapłaty.
- (95) Popętnienie deliktu administracyjnego powiązane jest bowiem z powstaniem stanu nadmiernego opóźniania się (art. 13b ust. 1 Ustawy), który w przepisie art. 13b ust. 2 Ustawy definiowany jest, jako stan faktyczny, w którym suma wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem wynosi co najmniej 2 000 000 zł.
- (96) Nie ma zatem wątpliwości, że świadczenia pieniężne, o których mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy, to świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął, strona ich nie spełniła i były wymagalne w okresie objętym postępowaniem. Świadczenie pieniężne staje się wymagalne najpóźniej w dniu następującym po dacie, w której upływał termin spełnienia świadczenia, czyli termin zapłaty (tak m.in. M. Lemkowski, Glosa do wyroku SN z 8 marca 2002 r., III CKN 548/2000, Monitor Prawniczy 2003/22, s. 1047). Tak rozumiana wymagalność zbiega się z powstaniem stanu opóźnienia. Z opóźnieniem mamy bowiem do czynienia w każdym przypadku, w którym dłużnik nie spełnia świadczenia w terminie (*Zobowiązania część ogólna*, A. Brzozowski i inni, Warszawa 2021, str. 374).
- (97) Powyższe pozwala zatem na przyjęcie, że każde świadczenie pieniężne, którego termin zapłaty upłynął i nie zostało spełnione przez dłużnika, jest świadczeniem opóźnionym i wymagalnym. Jednocześnie - zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy - stan wymagalności i opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego musi istnieć w okresie objętym postępowaniem. Prezes Urzędu przyjął, że do spełnienia tej przesłanki konieczne i zarazem wystarczające jest, żeby świadczenie pieniężne było wymagalne i opóźnione chociażby przez jeden dzień w okresie objętym postępowaniem.
- (98) W kolumnie „Liczba dni opóźnienia” Tabeli A wskazano - dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia następującego po dniu, w którym upływał termin zapłaty wskazany w kolumnie „Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)” Tabeli A, czyli od dnia wymagalności do dnia przypadającego w okresie objętym postępowaniem, w którym świadczenie zostało

spełnione, wskazanego w kolumnie „Data spełnienia świadczenia pieniężnego” Tabeli A lub do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, jeżeli świadczenie pieniężne nie zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem. Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że w odniesieniu do każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych opóźnienie w okresie objętym postępowaniem wynosiło co najmniej jeden dzień. Powyższe prowadzi do wniosku, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia były wymagalne w okresie objętym postępowaniem i nie zostały spełnione w terminie w okresie objętym postępowaniem.

- (99) Podstawę do ustalenia daty wymagalności oraz liczby dni opóźnienia stanowi termin zapłaty uzgodniony przez strony transakcji handlowych, żaden z nich bowiem nie był sprzeczny z przepisem art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a Ustawy.
- (100) Zgodnie bowiem z zasadą swobody umów, która w prawie polskim wyrażona jest w przepisie art. 353¹ Kodeksu cywilnego i w jej granicach, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może to naruszać obowiązujących ustaw (w tym przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w szczególności art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a Ustawy).
- (101) Mając na uwadze wyżej opisane ustalenia faktyczne oraz brzmienie przepisów Ustawy, Prezes Urzędu stwierdził, że w niniejszej sprawie występują kumulatywnie wszystkie przesłanki potwierdzające, że Strona naruszyła zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, tj.:
- Strona posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 Ustawy;
 - Strona nie posiada statutu podmiotu publicznego w rozumieniu art. 4 pkt 2 Ustawy;
 - Strona zawierała transakcje handlowe w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy;
 - Suma Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wynosi ponad 2 000 000 złotych.

3. Stwierdzenie popełnienia deliktu administracyjnego przez Stronę postępowania

- (102) Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne i uzasadnienie prawne należy stwierdzić, że suma wartości świadczeń pieniężnych w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy, nie wyłączonych z zakresu jej stosowania na podstawie art. 3 Ustawy, spełnionych przez Stronę postępowania po terminie w okresie objętym postępowaniem albo nie spełnionych przez nią w tym okresie, ustalona z pominięciem świadczeń, o których mowa w art. 13b ust. 4 Ustawy, wyrażona w złotych z uwzględnieniem równowartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych ustalonej zgodnie z art. 13b ust. 3 Ustawy, wynosi [informacja prawnie chroniona], czyli przekracza próg ustawowy 2 000 000 złotych, o którym

mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy. A zatem Strona nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, czyli popełniła delikt administracyjny, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.

(103) W tych okolicznościach, należało orzec jak w pkt I.1 niniejszej decyzji.

V. Kara pieniężna

1. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej

(104) Zgodnie z art. 13v ust. 1 Ustawy - w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu może nałożyć na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.

(105) Użyte przez ustawodawcę sformułowanie „Prezes Urzędu może nałożyć” oznacza, że decyzje w tym względzie mieszczą się w ramach tzw. uznania administracyjnego. Uznanie administracyjne jest konstrukcją prawną pozwalającą organowi administracji publicznej na wybór konsekwencji prawnych zaistnienia stanu faktycznego, do którego odnosi się hipoteza normy prawnej. A zatem przedmiotem uznania w rozpoznawanej sprawie jest określenie skutku prawnego w postaci nałożenia kary pieniężnej bądź jej nienakładania.

(106) Ocena, czy w konkretnej sprawie występują okoliczności uzasadniające nałożenie kary pieniężnej, pozostawiona została organowi prowadzącemu postępowanie. Nie oznacza to jednak dowolności, bowiem wymaga uzasadnienia i podlega kontroli sądowo-administracyjnej.

(107) Strona postępowania wniosła o nienakładanie administracyjnej kary pieniężnej w ramach uznania administracyjnego z art. 13v ust. 1 Ustawy.

(108) Prezes Urzędu nie uwzględnił stanowiska Strony z następujących powodów.

(109) Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 20 stycznia 2022 r., sygn. akt III OSK 4872/21 (LEX nr 3290511), uznanie administracyjne oznacza przyznanie organowi administracji publicznej przepisem prawa materialnego pewnego luzu decyzyjnego polegającego na możliwości wyboru sposobu rozstrzygnięcia danej sprawy administracyjnej. Działanie organu korzystającego z możliwości podjęcia decyzji w ramach uznania administracyjnego musi mieścić się w granicach zakreślonych przez art. 7 k.p.a., tj. organ powinien dążyć do wyjaśnienia prawdy obiektywnej i załatwić sprawę z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu strony. Zarówno pojęcia interesu społecznego, jak i słusznego interesu strony nie zostały ustawowo zdefiniowane, co powoduje, że treść nadaje im organ orzekający. Z reguły interes indywidualny nie pokrywa się z interesem społecznym.

- (110) Przy czym zasada określona w art. 7 *in fine* k.p.a. nakazująca organom uwzględniać interes społeczny i słuszny interes obywateli przy wydawaniu decyzji uznaniowej, nie daje prymatu żadnej z powyższych wartości. Ustawodawca w art. 7 k.p.a. nie określił hierarchii tych wartości, ani też zasad rozstrzygania kolizji pomiędzy interesem społecznym i słusznym interesem strony, (tak też: A. Wróbel [w:] M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, LEX/el. 2022, art. 7).
- (111) Przestanka słusznego interesu strony, aczkolwiek niezdefiniowana, wskazuje, że nie chodzi w niej o każdy interes strony (a więc chęć uzyskania rozstrzygnięcia organu administracji publicznej o treści zgodnej z wolą strony), ale wyłącznie o interes zgodny przede wszystkim z prawem i zasadami współżycia społecznego. Słuszny interes strony musi być interesem znajdującym oparcie w obowiązujących przepisach prawa, bowiem zasada praworządności, wyrażona w art. 6 k.p.a., zobowiązuje organy administracji do działania na podstawie przepisów prawa (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 30 lipca 2021 r., III OSK 3755/21, opubl. LEX nr 3217829).
- (112) Uznanie interesu za słuszny powinno wynikać z obiektywnej oceny sytuacji, a nie z własnego przekonania strony opartego na poczuciu krzywdy i nierówności (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 maja 1998 r., I SA/Ka 1744/96, LEX nr 33416). Poza tym nie można uznać, iż interes strony jest słuszny, jeżeli godzi on zarazem w interes społeczny (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 23 czerwca 1995 r., SA/Wr 2744/94, LEX nr 26845).
- (113) Jednocześnie należy podkreślić, że odstępstwo od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest instytucją o charakterze wyjątkowym, gdyż zasadą jest karanie za stwierdzony delikt administracyjny, a nie odstępowanie od ukarania. Możliwość zwolnienia z kary - pomimo naruszenia przepisów ustawy - może znaleźć uzasadnienia jedynie w wyjątkowych sytuacjach (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 grudnia 2020 r., sygn. akt II GSK 855/20, LEX nr 3115072).
- (114) Podobnie przyjmuje się w orzecznictwie sądowym na gruncie decyzji Prezesa Urzędu o nałożeniu kar pieniężnych za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, kary pieniężne nakładane z tytułu naruszenia zakazów określonych w ustawie mają wprawdzie charakter fakultatywny, jednak odstępianie od nałożenia kary powinno następować w wyjątkowych przypadkach, gdy nawet wymierzenie kary w wysokości symbolicznej stanowiłoby dla przedsiębiorcy znaczącą dolegliwość, pozostającą w rażącej sprzeczności ze stopniem winy przedsiębiorcy oraz szkodliwością stwierdzonej praktyki dla interesów konsumentów (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 marca 2015 r. VI ACa 539/14

LEX nr 1667658 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 26 kwietnia 2013 r. VI ACa 1539/12 LEX nr 1369418). Zasady te - ze względu na zbliżoną konstrukcję normatywną kary - można odpowiednio odnieść do kar administracyjnych wymierzanych przez Prezesa Urzędu w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

- (115) Prezes Urzędu zważył, że administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy pełni funkcję prewencyjno-wychowawczą, mającą na celu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i jego postaw wobec prawa poprzez wychowywanie (prewencję pozytywną) i odstraszenia od naruszenia prawa (prewencję negatywną)¹³. Związane jest to z realizacją celów Ustawy - kształtowania kultury terminowych płatności i przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Nadto jej funkcja wyraża się również w zapobieganiu kredytowania się kosztem innych przedsiębiorców, poprzez uczynienie takiego zachowania nieopłacalnym.
- (116) W nauce prawa i orzecznictwie wskazuje się, że administracyjne kary pieniężne - w odróżnieniu od środków karnych - pełnią przede wszystkim funkcję prewencyjną, a ich funkcja represyjna - chociaż nie jest negowana - nie pełni roli pierwszoplanowej¹⁴. Jak podkreśla się w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego - administracyjne kary pieniężne są środkami mającymi na celu mobilizowanie podmiotów do terminowego i prawidłowego wykonywania obowiązków wobec państwa, zapewniają zatem realizację wykonawczo-zarządzających zadań administracji. Przez zapowiedź negatywnych konsekwencji, jakie nastąpią w wypadku naruszenia obowiązków określonych w ustawie albo w decyzji administracyjnej, motywują adresatów do wykonywania ustawowych obowiązków¹⁵.
- (117) Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych - priorytetem w przedłożonym projekcie było przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Z tych względów - oprócz instrumentów prywatnoprawnych, ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie administracyjnych kar pieniężnych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się ze spełnianiem swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. Celem przywołanej zmiany legislacyjnej była poprawa sytuacji nieokreślonego kręgu wierzycieli poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego - przestrzegania przez dłużników umownych terminów zapłaty

¹³ Zob. A. Piszcz, Sankcje w polskim prawie antymonopolowym, Białystok 2013 s. 59 - 60.

¹⁴ R. Stankiewicz, Komentarz do art. 189B [w:] R. Hausner, Kodeks Postępowania Administracyjnego Komentarz. Wydanie 7, Legalis/el. 2021.

¹⁵ Por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, Nr 3, poz. 26.

i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności.

- (118) Mając na względzie powyższe, zdaniem Prezesa Urzędu nienakładanie administracyjnej kary pieniężnej, w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, byłoby uzasadnione, gdyby w okolicznościach konkretnej sprawy istniał taki słuszny interes Strony w nienałożeniu na nią kary, który przeważałby nad interesem społecznym w jej ukaraniu lub też - nałożenie kary pieniężnej w okolicznościach konkretnej sprawy byłoby sprzeczne z celami Ustawy i funkcją tej kary (prewencyjną i represyjną). Nadto, musiałoby być ono zgodne z normami prawnymi, w szczególności z konstytucyjną zasadą równości oraz dopuszczalne na gruncie art. 107 Traktatu FUE. Jednakże w niniejszej sprawie Prezes Urzędu istnienia takiego słusznego interesu Strony nie dostrzega.
- (119) Biorąc pod uwagę powyższe, nałożenie kary w okolicznościach niniejszej sprawy jest w pełni uzasadnione. W toku niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił bowiem, że Strona popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. W jego wyniku w okresie objętym postępowaniem podmioty wymienione w Tabeli A nie otrzymały bądź otrzymały po terminie zapłaty należne im świadczenia pieniężne za dostarczone towary lub wykonane usługi. Łączna wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wyniosła [informacja prawnie chroniona], podczas gdy ustawowa wartość świadczeń pieniężnych warunkująca wszczęcie postępowania to 2 000 000 złotych.
- (120) Należy przy tym mieć na uwadze, że niepłacenie na czas wierzycielom wywołuje daleko idące skutki na rynku, bowiem pośrednio może oddziaływać również na kolejne podmioty uczestniczące w łańcuchach dostaw. Nie ulega zatem wątpliwości, że bezprawnym zachowaniem Strony postępowania został lub mógł zostać dotknięty szerszy krąg uczestników rynku, a nieotrzymanie przez nich na czas zapłaty jest zjawiskiem niekorzystnym dla gospodarki, grozi powstawaniem zatorów płatniczych, a przez to narusza wymagający ochrony interes ogólnospołeczny.
- (121) Brak zapłaty w uzgodnionym terminie powoduje, że wierzyciele nie mogą zarządzać własnymi środkami finansowymi, które im się należą i którymi mogliby dysponować, gdyby otrzymali je w terminie, np. dokonywać zakupów, wypłacać wynagrodzenia pracownikom, czy spełniać swoje zobowiązania wobec wierzycieli prywatnoprawnych i publicznoprawnych. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 31 stycznia 2023 r., VII Aga 855/22 (niepubl.), opóźnienia w płatnościach naruszają istotny interes ekonomiczny dostawców, którzy wykonując swoje zobowiązanie mają prawo oczekiwać, że druga strona również

wykona swoje obowiązki wynikające z umowy. Brak płatności może przy tym powodować, że zatory płatnicze przenoszą się na dalsze podmioty w łańcuchu dostaw.

- (122) Biorąc pod uwagę powyższe, skala opóźniania się przez Stronę postępowania z zapłatą za dostarczone towary i usługi w analizowanym okresie - wyrażająca się kwotą zaległości, liczbą niezapłaconych w terminie faktur oraz liczbą podmiotów (dostawców)/wierzycieli, których interes ekonomiczny został naruszony, pozwala na stwierdzenie, że zachowanie Strony naruszyło lub mogło naruszyć interes szerszego kręgu podmiotów/wierzycieli, a zatem stworzyło stan zagrożenia powstaniem zatorów płatniczych w gospodarce. Uzasadnione jest zatem wymierzenie Stronie kary, aby odstraszyć ją od popełniania tego czynu w przyszłości. W ten sposób realizuje się jednocześnie pośrednia ochrona wierzycieli, którzy często - w obawie przed utratą zamówień - nie dochodzą swych wierzytelności w stosunku do dłużników. Nie ma zatem wątpliwości, że ochrona interesu społecznego w niniejszej sprawie wymaga ukarania sprawcy deliktu administracyjnego.
- (123) W ocenie Prezesa Urzędu, biorąc pod uwagę całokształt okoliczności niniejszej sprawy, nałożenie kary w niniejszym postępowaniu jest uzasadnione i celowe.

2. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary

- (124) Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy - w przypadku, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej, Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.
- (125) Jak trafnie zauważył Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 27 października 2017 r., I OSK 3394/15 (LEX nr 2407165), pojęcie siły wyższej nie jest definiowane normatywnie. W literaturze i judykaturze dominuje pogląd, że siła wyższa oznacza zdarzenie zewnętrzne w stosunku do powołującego się na nią podmiotu, którego to zdarzenia nie dało się przewidzieć ani mu zapobiec, nawet przy dołożeniu najwyższego stopnia staranności (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 lutego 2018 r., I GSK 703/16; uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008, Nr 5, poz. 43). Najczęściej dotyczy to stanu klęski żywiołowej związanej z działaniem sił przyrody, lecz także może chodzić o zakłócenia porządku społecznego, jak zamieszki, wojna (wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 lutego 2018 r., I GSK 703/16, LEX nr 2546803 i I GSK 170/16, LEX nr 2462825). Przez siłę wyższą rozumie się zdarzenie zewnętrzne (teoria obiektywna), które ma charakter nadzwyczajny (nikły stopień prawdopodobieństwa jego wystąpienia) i którego skutkom w świetle aktualnego poziomu wiedzy i techniki nie można zapobiec (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 września 2011 r., IV CSK 77/11, LEX nr 1084732).

- (126) Zgodnie z treścią art. 13v ust. 7 Ustawy zdarzenie o takich cechach powinno być przyczyną nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.
- (127) Strona postępowania w piśmie z 12 grudnia 2024 r. podniosła, że w sprawie zachodzą okoliczności opisane w art. 13v ust. 7 Ustawy, wskazując, że siłą wyższą, której działanie miałoby mieć wpływ na nadmierne opóźnianie się przez Stronę ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem był między innymi konflikt w Ukrainie, który spowodował [informacja prawnie chroniona].
- (128) Z przedstawionej, przez Stronę, argumentacji nie wynika, aby takie zdarzenia jak przywoływany konflikt zbrojny w Ukrainie i inflacja były tymi czynnikami, które rzutowały na opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Odnosząc się do przywołanych przez Stronę okoliczności wskazać należy, że okres objęty postępowaniem obejmował miesiące lipiec, sierpień, wrzesień 2023 roku. Trudno zatem uznać, aby wybuch wojny w Ukrainie, który nastąpił w lutym 2022 roku miał charakter nagły i niespodziewany w odniesieniu do okresu objętego postępowaniem. Przedsiębiorcy mieli już odpowiedni czas na dostosowanie sposobu prowadzenia działalności gospodarczej do nowych realiów rynkowych. Ponadto, konflikt ten nie może zostać zakwalifikowany jako siła wyższa, również z uwagi na fakt, że Polska nie jest stroną tego konfliktu. Działania wojenne prowadzone za naszą wschodnią granicą - chociaż pośrednio wpływają na wiele aspektów funkcjonowania również naszego państwa - nie mają jednak bezpośredniego związku z działalnością Strony postępowania, który to związek wskazywałby ponad wszelką wątpliwość, że to właśnie te działania wojenne spowodowały, że Strona naruszyła zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. Ponadto, spowodowany m.in. konfliktem zbrojnym w Ukrainie znaczący wzrost inflacji, a przez to wzrost stóp procentowych i kosztów finansowania zewnętrznego objął wszystkie podmioty w gospodarce narodowej, zatem zarówno Strona postępowania, jak i jej kontrahenci, zostali dotknięci negatywnymi skutkami wojny w Ukrainie.
- (129) W ocenie Prezesa Urzędu mimo, iż fakt wybuchu wojny w Ukrainie stanowi istotne zdarzenie o charakterze nadzwyczajnym, nie usprawiedliwia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Aby móc mówić o zaistnieniu siły wyższej lub nadzwyczajnej okoliczności, przedsiębiorca musi w sposób precyzyjny wykazać, w jaki sposób dane zdarzenie wpłynęło na niemożność realizacji obowiązków. Zdarzenia o charakterze geopolitycznym, nawet tak poważne, jak wojna, nie stanowią automatycznie siły wyższej w rozumieniu prawa administracyjnego, przede wszystkim, gdy: po pierwsze nie oddziałują bezpośrednio na sytuację podmiotu, a jedynie wpływają na warunki

makroekonomiczne, tj. inflacja, koszty surowców czy kursy walut, po drugie są częścią szerszego ryzyka gospodarczego, które powinno być wkalkulowane w model działalności przedsiębiorcy, a więc ryzyko polityczne, wahania cen, problemy z zaopatrzeniem i po trzecie dotyczą regionu, który nie jest miejscem prowadzenia działalności przez Stronę, ani jej głównych dostawców, czy odbiorców. Konflikt ten nie może zatem zostać zakwalifikowany jako siła wyższa w okolicznościach niniejszej sprawy, choćby z uwagi na fakt, że Polska nie jest stroną tego konfliktu. Działania wojenne prowadzone za naszą wschodnią granicą - chociaż pośrednio wpływają na wiele aspektów funkcjonowania również naszego państwa - nie mają jednak bezpośredniego związku z działalnością Strony postępowania, który to związek wskazywałby ponad wszelką wątpliwość, że to właśnie te działania wojenne spowodowały, że Strona naruszyła zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. Strona postępowania nie przedstawiła żadnych dowodów na to, aby prowadziła działalność gospodarczą bezpośrednio uzależnioną od rynku ukraińskiego, bądź też, aby konflikt realnie uniemożliwił jej wykonywanie zobowiązań. Nie wykazała także, aby w wyniku wojny doszło np. do zerwania łańcuchów dostaw, utraty kluczowych zasobów lub istotnego spadku płynności finansowej w okresie objętym postępowaniem lipiec 2023 r., sierpień 2023 r. i wrzesień 2023 r. Strona nie przedłożyła żadnych dokumentów handlowych świadczących o zerwaniu łańcuchów dostaw z Ukrainą lub państwami sąsiednimi, aneksów do umów, zmian harmonogramów realizacji usług czy dokumentacji wskazującej na faktyczne problemy z wykonaniem kontraktów, a wreszcie danych finansowych potwierdzających spadek przychodów lub gwałtowny wzrost kosztów operacyjnych bezpośrednio związany z wojną. Ponadto, ewentualne skutki pośrednie, w tym spowodowany m.in. konfliktem zbrojnym w Ukrainie znaczący wzrost inflacji, wzrost cen energii czy surowców, a przez to wzrost stóp procentowych i kosztów finansowania zewnętrznego objął wszystkie podmioty w gospodarce narodowej, zatem zarówno Strona postępowania, jak i jej kontrahenci, zostali dotknięci negatywnymi skutkami wojny w Ukrainie. Co więcej, czynniki te stanowią ryzyko gospodarcze, które jest nieodłącznie związane z prowadzeniem działalności w warunkach rynkowych - nie zaś siłą wyższą w rozumieniu Ustawy. Jednocześnie, należy wskazać, iż biorąc pod uwagę, że wybuch wojny miał miejsce w lutym 2022 roku, a na przypadający okres niniejszego postępowania, tj. lipiec 2023 r., sierpień 2023 r. i wrzesień 2023 r. konflikt zbrojny w Ukrainie trwał już ponad rok, należy uznać, że sytuacja ta była już trwałym, przewidywalnym elementem otoczenia gospodarczego, z którym przedsiębiorcy mieli obowiązek się liczyć i adekwatnie dostosować prowadzenie działalności. Strona miała więc możliwość podjęcia działań dostosowawczych, tj. dostosowania realizacji umów do nowych okoliczności społeczno-gospodarczych (zmiana dostawców, renegocjacja umów,

ograniczenie kosztów), m.in. odwołując się chociażby do klauzul umownych oraz przepisów prawa zezwalających na zmianę umowy w przypadku zaistnienia nieprzewidzianych okoliczności, a także dostęp do instrumentów wsparcia publicznego, które miały łagodzić skutki wojny - zwłaszcza dla podmiotów zależnych od importu surowców energetycznych czy współpracy z rynkiem wschodnim. Nie można zatem twierdzić, że samo wystąpienie wojny - jako fakt powszechnie znany i długo trwający - czyni niemożliwym wykonanie obowiązku zapłaty. Przeciwnie, ciężar dowodu, że konflikt rzeczywiście uniemożliwił zapłatę spoczywa na Stronie, zgodnie z art. 6 k.c. w związku z zasadami ogólnymi postępowania administracyjnego. Strona nie może ograniczać się do ogólnikowego powołania się na sytuację międzynarodową - musi dowodowo wykazać, że to właśnie wojna uniemożliwiła jej konkretnie realizację obowiązków umownych wobec poszczególnych kontrahentów. Praktyka opóźnionych płatności - choć [informacja prawnie chroniona] - miała charakter trwały i mogła być postrzegana jako stały element relacji handlowych. Uznanie, że wojna w Ukrainie automatycznie wyłącza odpowiedzialność za takie zachowania prowadziłoby do nieakceptowalnego osłabienia ochrony interesów uczestników rynku, a w szczególności małych i średnich przedsiębiorców. Umożliwiałoby bowiem obchodzenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych przez odwoływanie się do zewnętrznych, ogólnych kryzysów bez wykazania realnego wpływu. To z kolei godziłoby w zasadę równego traktowania uczestników obrotu gospodarczego i interesy uczciwych wierzycieli. Interes publiczny wymaga zaś, aby tego rodzaju praktyki były sankcjonowane, chyba, że istnieją wyjątkowe, obiektywnie nieuniknione przeszkody, czego jednak Strona postępowania nie wykazała.

- (130) Samo wystąpienie okoliczności, które można uznać za przejaw siły wyższej, nie jest wystarczające do przyjęcia, iż w danych okolicznościach mamy do czynienia z działaniem siły wyższej w stosunku do konkretnego podmiotu, gdyż dodatkowo należy brać pod uwagę także to, czy osoba, która z zaistnienia obiektywnych zdarzeń, składających się na siłę wyższą, wywodzi skutki prawne, mogła przeciwdziałać i zapobiec skutkom zaistnienia tych zdarzeń [T. Szanciło, Prawo przewozowe. Komentarz, Warszawa 2008, s. 303; por. wyr. SN z 9 kwietnia 1952 r., C-962/51, OSNCK 1954, Nr 1, poz. 2; wyr. SN z 9 lipca 1962 r., I CR 34/62, OSNC 1963, Nr 12, poz. 262; wyr. SN z 11.1.2001 r., IV CKN 150/00, OSNC 2001, Nr 10, poz. 153, z głosem A. Szpunara, Rejent 2001, Nr 12, s. 111 i M. Kolasińskiego, PiP 2002, Nr 7, s. 100; por. także w Z. Radwański, A. Olejniczak, Zobowiązania - część ogólna, Warszawa 2008, s. 213; W. Czachórski w: Z. Radwański (red.), System prawa cywilnego. Prawo zobowiązań - część ogólna, t. 3, cz. 1, Wrocław 1981, s. 614; W. Dubis, w: E. Gniewek (red.), Kodeks cywilny. Komentarz, Warszawa 2008, art. 435, Nb 13; M. Safjan, w: K. Pietrzykowski

(red.), Kodeks cywilny. Komentarz, t. 1, Warszawa 2005, art. 435, Nb 17]¹⁶. Przy czym w orzecnictwie polskich sądów dominuje zapatrywanie opowiadające się za koncepcją obiektywną siły wyższej, zgodnie z którą do zdarzeń objętych kategorią siły wyższej zalicza się zdarzenia zewnętrzne w stosunku do przedsiębiorstwa. Ponadto zwykle dodaje się, że działanie siły wyższej musi być nieuchronne - czyli niemożliwe do zapobieżenia oraz nadzwyczajne - czyli niemożliwe do przewidzenia¹⁷. Wymienione cechy musi wykazywać samo to zjawisko, które jest oceniane jako działanie siły wyższej. Samo w sobie musi być więc ono nadzwyczajne i w konsekwencji nieuchronne oraz w danym układzie stosunków niemożliwe do przewidzenia, czyli innymi słowy „przemożne”. Należy je zaś uznać za takie, jeżeli ze względu na tkwiącą w nim moc oddziaływania nie było przed nim, a ściślej - przed jego skutkami, żadnej obrony. W orzecnictwie podnosi się, że przy ocenie, czy mamy do czynienia z siłą wyższą należy brać pod uwagę także element subiektywny - tzn. to, czy zainteresowana osoba mogła przeciwdziałać i zapobiec działaniu obiektywnych zdarzeń, składających się na siłę wyższą. Ta okoliczność podlega ocenie w konkretnym układzie faktycznym.

- (131) Również w doktrynie prawa administracyjnego podkreśla się, że w pojęciu siły wyższej należy wyróżnić zarówno elementy obiektywne: zewnętrzny, nadzwyczajny charakter zdarzenia, brak możliwości jego przewidzenia oraz zapobiegnięcia mu, jak i subiektywne: zachowanie przez podmiot obowiązany najwyższej staranności w celu zapobieżenia zdarzeniu lub jego skutkom. Wskazuje się, że pojęcie siły wyższej ulega subiektywizacji, zarówno gdy chodzi o wskazane elementy obiektywne, jak i wymóg, aby podmiot obowiązany, pomimo dochowania należytej staranności, nie mógł zapobiec zdarzeniu i jego skutkom¹⁸. W orzecnictwie sądów administracyjnych wskazuje się również, że siła wyższa, jako przesłanka egzoneracyjna, powinna być przeszkodą o charakterze bezpośrednim¹⁹. W konsekwencji zatem to samo zdarzenie, spełniające określone powyżej kryteria obiektywne, może w różny sposób oddziaływać na różne podmioty prawa, stanowiąc

¹⁶ Zob. też: uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008/5/43; Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2011 r., IV CSK 77/11, LEX nr 1084732.

¹⁷ Por. orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 20 października 1936 r., C II 2086/36, Zb. Urz. OSN 1937/4/158, z dnia 9 kwietnia 1952 r., C 962/51, OSNCK 1954/1/2, z dnia 7 lutego 1953 r., I C 60/53, OSNCK 1954/2/35, z dnia 30 kwietnia 1960 r., I CR 54/62, OSNC 1963/12/262, z dnia 26 sierpnia 1992 r., I PRN 36/92, OSNC 1993/7-8/138, z dnia 11 lutego 1997 r., II CKN 78/96, z dnia 24 listopada 2000 r., III CZP 37/00, OSNC 2001/4/56, z dnia 16 stycznia 2002 r., IV CKN 629/00, z dnia 4 września 2004 r., IV CKN 420/01. Podobnie NSA np. w wyroku z dnia 30 września 2014 r., II GSK 299/13, Legalis nr 1087299.

¹⁸ M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, art. 189e kpa, opubl. Lex.

¹⁹ Wyrok NSA z 30 września 2014 r., II GSK 299/13, Lex nr 1572663.

w niektórych przypadkach siłą wyższą, uniemożliwiającą spełnianie zobowiązań w terminie, a w innych nie stanowiąc przeszkody o takim charakterze.

- (132) Biorąc pod uwagę wskazane cechy siły wyższej należy dojść do wniosku, że również na gruncie regulacji administracyjnoprawnej adresat zakazu jest zobowiązany do zachowania najwyższej staranności w zakresie podjęcia działań, w celu odwrócenia negatywnych skutków zaistniałej przeszkody tak, aby nie dopuścić do naruszenia zakazu administracyjnego²⁰.
- (133) Nadto, oczywistym jest, że pomiędzy zdarzeniem kwalifikowanym, jako siła wyższa, a naruszeniem prawa musi istnieć bezpośredni związek przyczynowy. Na gruncie prawa cywilnego podkreśla się, że wystąpienie siły wyższej wywołuje skutek egzoneracyjny jedynie w przypadku, gdy siła wyższa stanowi wyłączną przyczynę niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, czy też szkody {tak: M. Zelek [w:] M. Gutowski (red.), Kodeks cywilny. Tom II. Komentarz. Art. 353-626. Wyd. 3, Warszawa 2022, Nb. V.3)}. Przyczyna ta musi zaistnieć faktycznie, a nie tylko potencjalnie uniemożliwić wykonanie zobowiązań, uprawnionemu do dochodzenia roszczeń oraz - co istotne - skutkowi temu uprawniony nie mógł zapobiec {P. Machnikowski [w:] E. Gniewek (red.), Kodeks cywilny. Komentarz, 2011 r., s. 281, t.5}. W orzecznictwie sądowym podkreśla się, że siły wyższej, a nawet nadzwyczajnych okoliczności w rozumieniu 357¹ k.c., w przypadku działalności gospodarczej nie stanowią zjawiska takie jak spadek poziomu sprzedaży wynikający z przeobrażeń rynku, zwiększenia konkurencji, ewolucji zachowań konsumenckich, czy też zmiany legislacyjne oddziałujące na warunki prowadzenia działalności gospodarczej, które mają charakter powszechny i zostały wprowadzone drogą ustawy przez prawodawcę krajowego i jako takie wpisują się w ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej (tak m.in. WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 17 lutego 2022, I SA/Gl 1438/21; SO w Płocku w wyroku z dnia 30 sierpnia 2019 r., I C 588/19). Przy czym nie można powoływać się na siłę wyższą, gdy naruszenie prawa stanowi konsekwencję nieusunięcia skutków jej działania lub gdy siła wyższa została poprzedzona czynnikiem przyczyniającym się do powstania stanu niezgodnego z prawem²¹.
- (134) Należy zauważyć, że podstawowe koncepcje teoretyczne siły wyższej zostały rozwinięte na tle prawa zobowiązań przy jej rozważaniu jako przyczyny usprawiedliwiającej niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania²². W tym zakresie uznaje się, że na siłę wyższą (jako na okoliczność egzoneracyjną) może się strona zatem powoływać

²⁰ Por. wyrok WSA w Warszawie z 26 lipca 2020 r., VI SA/Wa 2285/19, Lex 3050524, wyrok WSA w Rzeszowie z 20 września 2018 r., II SA/Rz 189/19, Lex nr 2557935.

²¹ H. Knysiak-Sudyka (red.), *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, art. 189e, wyd. II, WKP 2019.

²² Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008/5/43.

tylko wtedy, gdy ma ona wpływ na niemożność wykonania przez nią zobowiązania oraz gdy zachodzi bezpośredni związek przyczynowy między siłą wyższą, a niewykonaniem zobowiązania²³. W zakresie definicji pojęcia siły wyższej, o której mowa w art. 189e k.p.a. oraz innych przepisach prawa administracyjnego, doktryna prawa administracyjnego i orzecznictwo odwołują się do dorobku prawa cywilnego²⁴. W przedmiotowym postępowaniu jest to tym bardziej uzasadnione, że naruszenie zakazu administracyjnego powiązane jest z opóźnianiem się w spełnianiu świadczeń pieniężnych, a zatem niewykonaniem zobowiązań cywilnoprawnych. Skoro popełnienie deliktu administracyjnego, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy polega na niewykonaniu zobowiązania - niespełnieniu w terminie świadczenia pieniężnego - to oczywistym jest, że siła wyższa, o której mowa w tym przepisie, musi stanowić przeszkodę w spełnianiu świadczeń pieniężnych.

- (135) Analizowany przepis art. 13v ust. 7 Ustawy wyraźnie wskazuje, że siła wyższa jako przesłanka odstąpienia przez Prezesa Urzędu od wymierzenia kary administracyjnej, znajduje zastosowanie jedynie wówczas, gdy do naruszenia prawa doszło wskutek zdarzenia o takim charakterze. Konieczne jest zatem, żeby nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, które stanowi powód wymierzenia tej sankcji, pozostawało w bezpośrednim związku z wystąpieniem siły wyższej. Będzie się on wyrażał w tym, że do naruszenia prawa ponad wszelką wątpliwość nie doszłoby, gdyby nie nastąpienie takiego zdarzenia.
- (136) Biorąc pod uwagę cytowane wyżej orzecznictwo sądów powszechnych i Sądu Najwyższego dotyczące siły wyższej jako przyczyny zwolnienia z odpowiedzialności cywilnej (w tym przeszkody w wykonaniu zobowiązań), jak również spójne z nim orzecznictwo sądów administracyjnych dotyczące siły wyższej jako przesłanki zwolnienia z odpowiedzialności administracyjnej - należy stwierdzić, że zastosowanie art. 13v ust. 7 Ustawy wymaga spełnienia następujących przesłanek:
- wykazania, że w określonym czasie w okresie objętym postępowaniem w stosunku do strony postępowania działało obiektywne zdarzenie o cechach siły wyższej, tj. zewnętrzne i nadzwyczajne (czyli nagłe i nieprzewidywalne);
 - wykazania, że działanie siły wyższej stanowiło przeszkodę w spełnianiu świadczeń pieniężnych;

²³ Tak również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 września 1971 r., II CR 388/71, OSNCP 1972/3/58. Rozważania SN dotyczą wprowadzie odpowiedzialności deliktowej za szkodę, ale pozostają aktualne w analizowanej sytuacji.

²⁴ M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, art. 189e kpa, opubl. Lex. Por. też wyrok NSA z 30 września 2014 r., II GSK 299/13, Lex nr 1572663.

- wykazania, że strona postępowania nie mogła zapobiec działaniu tej siły i jej następstwom, że nie było przed nią żadnej obrony, nie dawało żadnej alternatywy - tak, że nawet przy zachowaniu najwyższej staranności nie mogła ona zapobiec naruszeniu zakazu (przemożny charakter zdarzenia);
- wykazania, że działanie siły wyższej doprowadziło do nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych - czyli do naruszenia zakazu ustawowego (związek przyczynowy), czyli wykazania, że gdyby nie działanie siły wyższej, do naruszenia zakazu by nie doszło.

- (137) Nie ulega przy tym wątpliwości, że wykazanie, że do naruszenia zakazu doszło wskutek działania siły wyższej, należy do adresata zakazu - czyli do Strony postępowania²⁵.
- (138) Oczywistym jest, iż wyjątków nie wolno interpretować rozszerzająco, co oznacza, że ich wykładnia powinna mieć ścisły charakter. Siła wyższa jako przesłanka zwolnienia z odpowiedzialności cywilnej za niewykonanie zobowiązania jest wyjątkiem od zasady dotrzymywania umów.
- (139) Podobnie na gruncie niniejszego postępowania siła wyższa, jako przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary, stanowi wyjątek od zasady nakładania przez Prezesa Urzędu administracyjnej kary pieniężnej za stwierdzony delikt administracyjny w postaci naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy, tj. zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Znamienne jest to, że pomimo opisanych trudności, Strona [informacja prawnie chroniona]. Z powyższego ustalenia wynika, że [informacja prawnie chroniona]. Fakt [informacja prawnie chroniona] nie koresponduje z immanentną cechą zdarzenia o charakterze siły wyższej, a mianowicie przywołaną wyżej „przemożnością”, to jest takim nasileniem (intensywnością) danego zjawiska, że niemożliwe wydaje się opanowanie i zapobieżenie jego skutkom.
- (140) Ponadto, należy podnieść, iż Strona postępowania w treści Sprawozdania Zarządu z działalności Track Tec Koltram sp. z o.o. w roku 2023²⁶, w punkcie 10 (pt. Opis istotnych czynników ryzyka i zagrożeń) raportu wskazała: „*Na dzień publikacji niniejszego sprawozdania finansowego jednostka nie odniosła istotnie negatywnych skutków wojny, które powołałyby ryzyko zaniechania działalności, utratę wartości aktywów, lub konieczność rozpoznania rezerw na oczekiwane straty na dzień 31 grudnia 2023 roku*”.

²⁵ M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, art. 189e kpa, opubl. Lex.

²⁶ https://ekrs.ms.gov.pl/rdf/pd/search_df

- (141) Według wskazanego sprawozdania w 2023 roku obrotowym Track Tec Koltram sp. z o.o. prowadziła działalność w kilku kluczowych segmentach rynku infrastruktury kolejowej, tramwajowej oraz odlewów żeliwnych. Pomimo trudności na rynku krajowym, zwłaszcza w obszarze współpracy z [informacja prawnie chroniona], spółce udało się utrzymać całkowitą wartość sprzedaży na poziomie porównywalnym do roku poprzedniego, głównie dzięki intensyfikacji działań eksportowych oraz rozwoju innych segmentów rynku. W segmencie [informacja prawnie chroniona] odnotowano znaczący spadek sprzedaży. Było to wynikiem wstrzymania przez [informacja prawnie chroniona] zawierania nowych umów wykonawczych oraz ograniczeń finansowych wynikających z braku dostępnych funduszy unijnych. Zaś zupełnie odwrotną tendencję odnotowano w segmencie przemysłowym, gdzie popyt na rozjazdy utrzymał się na stabilnym poziomie, a dodatkowo pojawiły się nowe inwestycje związane z budową bocznic przemysłowych. Dzięki aktywności handlowej spółka zrealizowała sprzedaż w tym segmencie na poziomie dwukrotnie wyższym niż w 2022 roku. W segmencie rozjazdów tramwajowych, usług transportowych i serwisowych sprzedaż pozostawała na poziomie zbliżonym do lat poprzednich. Nie bez znaczenia winien zostać fakt, że w sprzedaż eksportowa wzrosła o ponad 40% w porównaniu do roku 2022 i osiągnęła rekordowy poziom. Z powyższego sprawozdania wynika, iż mimo niekorzystnych uwarunkowań na rynku publicznych inwestycji kolejowych, Strona skutecznie zdywersyfikowała działalność, zwiększając sprzedaż w segmentach przemysłowym i eksportowym, co pozwoliło jej utrzymać stabilną pozycję rynkową.
- (142) Analiza i ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wykazała, aby do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę doszło na skutek działania siły wyższej. Wobec powyższego, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.

3. Wymiar administracyjnej kary pieniężnej

- (143) Wymierzając wysokość administracyjnej kary pieniężnej Prezes Urzędu w pierwszej kolejności ustalił wysokość kary maksymalnej w oparciu o wzór ustawowy, określony w art. 13v ust. 2 i 2a Ustawy, a następnie dokonał jej miarkowania w oparciu o dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 13 ust. 2b pkt 1-5 Ustawy. W oparciu o przywołane przepisy prawa i mając na względzie całokształt materiału dowodowego Prezes Urzędu zbadał, czy w niniejszej sprawie występują okoliczności obciążające lub łagodzące i rozważył, jaki powinny mieć one wpływ na wysokość kary pieniężnej. W ten sposób następuje indywidualizacja wymiaru kary.

3.1. Maksymalna wysokość kary pieniężnej

(144) Zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy - wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może być większa niż obliczona według następującego wzoru:

$$WK = (WŚ1 \times 1\%) + (WŚ2 \times 2\%) + (WŚ3 \times 4\%) + (WŚ4 \times 12\%) + (WŚ5 \times 24\%)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- WK - maksymalną wysokość administracyjnej kary pieniężnej,
- WŚ1 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, nie przekracza 30 dni,
- WŚ2 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 31 do 60 dni,
- WŚ3 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 61 do 120 dni,
- WŚ4 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 121 do 365 dni,
- WŚ5 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia

okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, przekracza 365 dni.

(145) Odnosząc się do treści art. 13v ust. 2a Ustawy Prezes Urzędu wskazuje, że dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie i określając zakres przedmiotowy uwzględnił treść art. 13b ust. 4 Ustawy i pominął świadczenia pieniężne:

- 1) których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;
- 2) wynikające z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;
- 3) wynikające z transakcji handlowych zawieranych w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

(146) Prezes Urzędu przedstawił wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w Tabeli A i jednocześnie, wskutek wyliczenia dla każdego z nich liczby dni opóźnienia zakwalifikował każde z tych świadczeń do właściwej grupy opóźnień określanych symbolami od WŚ1 do WŚ5.

(147) Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w poszczególnych grupach opóźnień wyniosła (w złotych):

- 1) WŚ1 = [informacja prawnie chroniona];
- 2) WŚ2 = [informacja prawnie chroniona];
- 3) WŚ3 = [informacja prawnie chroniona];
- 4) WŚ4 = [informacja prawnie chroniona];
- 5) WŚ5 = [informacja prawnie chroniona].

(148) W celu obliczenia maksymalnej wartości administracyjnej kary pieniężnej (WK) Prezes Urzędu zastosował wzór określony w art. 13v ust. 2 Ustawy:

$$WK = (WŚ1 \times 1\%) + (WŚ2 \times 2\%) + (WŚ3 \times 4\%) + (WŚ4 \times 12\%) + (WŚ5 \times 24\%)$$

(149) W stanie faktycznym niniejszej sprawy, maksymalna kwota administracyjnej kary pieniężnej obliczana jest w oparciu o ustalone wartości [informacja prawnie chroniona]:

$$WK = [informacja prawnie chroniona].$$

3.2. Miarkowanie kary pieniężnej

- (150) Zgodnie z art. 13v ust. 2b Ustawy, przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1, Prezes Urzędu bierze pod uwagę następujące dyrektywy wymiaru kary:
- 1) wagę naruszenia;
 - 2) okoliczności naruszenia wykazane przez stronę postępowania;
 - 3) działania podjęte przez stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia;
 - 4) współpracę strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania;
 - 5) spełnienie przez stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.
- (151) W powyższym zakresie Prezes Urzędu, w toku niniejszego postępowania, wzywał Stronę do opisanie przywołanych okoliczności wraz z przedstawieniem materiału dowodowego wskazującego na ich wystąpienie.
- (152) Biorąc pod uwagę powyższe oraz mając na względzie treść art. 13v ust. 2b pkt 1-5 Ustawy, Prezes Urzędu rozważał odrębnie każdą z dyrektyw wymiaru kary w zakresie istnienia okoliczności łagodzących i obciążających. Zestawiał ze sobą te okoliczności w ramach każdej z dyrektyw, aby ocenić, czy dają one podstawę do złagodzenia lub zaostrzenia kary w ramach danej dyrektywy.

3.2.1. Waga naruszenia

- (153) W odniesieniu do pierwszej dyrektywy wymiaru kary, czyli wagi naruszenia (art. 13v ust. 2b pkt 1 Ustawy), Prezes Urzędu zważył, co następuje.
- (154) W niniejszym postępowaniu naruszenie prawa ma postać naruszenia ustawowego zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, określonego w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy.
- (155) Waga naruszenia w konkretnej sprawie powinna być zatem oceniana w kategoriach stopnia naruszenia ustawowego zakazu.
- (156) Rozważając wagę naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych należy wziąć pod uwagę stopień naruszenia dóbr i wartości chronionych Ustawą

przez sprawcę deliktu administracyjnego. Do dóbr i wartości chronionych przez Ustawę bez wątplenia należy dotrzymywanie przez przedsiębiorców, w obrocie handlowym zobowiązań umownych, poprzez terminowe regulowanie płatności.

- (157) Jednocześnie mając na względzie indywidualizację kary, przy ocenie tej należy wziąć również pod uwagę subiektywną stronę skali naruszenia zakazu, w szczególności skalę tego naruszenia w stosunku do skali prowadzonej przez Stronę działalności.
- (158) W tym miejscu należy jednak wskazać, że sposób kalkulacji kary w oparciu o wzór określony w art. 13v ust. 2 Ustawy uwzględnia już aspekt długości opóźnień w powiązaniu z wartością Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych i w ten sposób podstawowy wymiar kary obejmuje już niejako wagę naruszenia w tym zakresie. Biorąc pod uwagę zastosowany przez ustawodawcę algorytm, w którym przewidział on, że najniższą sankcją objęte są opóźnienia wynoszące od 1 do 30 dni (WŚ1), to wszelkie dodatkowe modyfikacje wysokości nakładanej kary uwzględniające wagę naruszenia, a w tym przypadku jej obniżenie względem kary maksymalnej mogłyby zostać zastosowane z uwzględnieniem opóźnień relatywnie krótkich w odniesieniu do ww. widełek 1-30 dni. Za relatywnie krótkie Prezes Urzędu uznaje opóźnienia nieprzekraczające 7 dni. Ale jednocześnie, aby uznać, że takie relatywnie krótkie opóźnienia stanowią o niższej wadze naruszenia, Prezes Urzędu przyjął, że powinny one wystąpić w odniesieniu do co najmniej połowy Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.
- (159) W toku postępowania Prezes Urzędu ustalił, że:
- liczba świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę z opóźnieniem nieprzekraczającym 7 dni ujętych w Tabeli A wynosi łącznie [informacja prawnie chroniona] w stosunku do [informacja prawnie chroniona] wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, co stanowi [informacja prawnie chroniona];
 - suma wartości świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę z opóźnieniem nieprzekraczającym 7 dni wynosi [informacja prawnie chroniona] i stanowi około [informacja prawnie chroniona] sumy wartości wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.
- (160) Biorąc pod uwagę, że [informacja prawnie chroniona], w ocenie Prezesa Urzędu, nie można w realiach niniejszej sprawy mówić o mniejszej wadze naruszenia, która mogłaby zostać uwzględniona przy wymiarze kary jako okoliczność łagodząca.

3.2.2. Okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania

- (161) Rozpatrując drugą dyrektywę wymiaru kary, czyli okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania (art. 13v ust. 2b pkt 2 Ustawy), Prezes Urzędu zważył, co następuje.

- (162) Przez okoliczności naruszenia należy rozumieć okoliczności, w jakich doszło do naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, składające się na sytuację faktyczną lub prawną, w której znajdowała się Strona postępowania, w okresie objętym postępowaniem. Nie ma przy tym wątpliwości, że okoliczności te powinny pozostawać w związku przyczynowym z naruszeniem zakazu, a zatem z powstaniem stanu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (163) W tym zakresie, w toku postępowania w pismach z 13 września 2024 r. oraz 12 grudnia 2024 r. Strona powołała się na [informacja prawnie chroniona]. Strona przedstawiła również [informacja prawnie chroniona]. Z wyjaśnień złożonych przez Stronę oraz przedłożonej dokumentacji wynika, że [informacja prawnie chroniona]. Strona argumentowała, że [informacja prawnie chroniona].
- (164) Z powyższych względów, okoliczność tę Prezes Urzędu uwzględnił na korzyść Strony przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej jako łagodzącą, pod postacią ograniczonego wpływu Strony na całość opóźnień.
- (165) Odnosząc się natomiast do [informacja prawnie chroniona], zdaniem Prezesa Urzędu, powyższe zdarzenia mieszczą się w pojęciu ryzyka przedsiębiorcy. Przywołanych w tym zakresie przez Stronę postępowania okoliczności nie można zatem uznać za dodatkowe okoliczności łagodzące przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej.
- (166) W zakresie okoliczności naruszenia Strona postępowania powołuje się na fakt otrzymywania płatności od swoich kontrahentów po terminie. Przy piśmie z 12 grudnia 2024 r. Strona przedłożyła [informacja prawnie chroniona].
- (167) Analiza przedstawionych przez Stronę danych pokazuje, że [informacja prawnie chroniona].
- (168) Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu uznał, że wskazana przez Stronę okoliczność naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, tj. nieterminowe regulowanie należności Strony przez jej kontrahentów, nie może stanowić okoliczności łagodzącej i jako taka pozostaje bez wpływu na ustalenie wysokości nakładanej kary pieniężnej.
- (169) Również analiza całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wykazała, aby w sprawie zaistniały inne okoliczności naruszenia działające w tym zakresie na korzyść Strony - skutkujące złagodzeniem kary lub działające na niekorzyść Strony - skutkujące zaostrzeniem kary.

3.2.3. Działania podjęte przez Stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia

- (170) Rozważając третią dyrektywę wymiaru kary, tj. działania podjęte przez Stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia (art. 13v ust. 2b pkt 3 Ustawy), Prezes Urzędu zważył, co następuje.
- (171) W wezwaniu z 6 sierpnia 2024 r. w punkcie 9 Prezes Urzędu zobowiązał Stronę do wyczerpującego opisanie i należytego udokumentowania faktu wystąpienia okoliczności, na które Strona powoła się w zw. art. 13v ust. 2b Ustawy.
- (172) W toku postępowania, w piśmie z 13 września 2024 r. Strona podkreśliła, że [informacja prawnie chroniona].
- (173) Prezes Urzędu wskazuje, że kwestia spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w określonym terminie stanowi odrębną okoliczność, uregulowaną w art. 13v ust. 2b pkt 5 Ustawy, którą Prezes Urzędu uwzględnia przy wymiarze kary, i jako taka może podlegać ocenie tylko raz w ramach rozpatrywanych dyrektyw wymiaru kary, przez co zostanie omówiona w dalszej treści niniejszej decyzji.
- (174) W ocenie Prezesa Urzędu, w toku postępowania Strona nie wykazała, aby podjęła konkretne działania zmierzające do terminowego spełniania świadczeń pieniężnych na rzecz kontrahentów w okresie objętym postępowaniem i w efekcie zaprzestania naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (175) Biorąc pod uwagę powyższe Prezes Urzędu uznaje, że Strona nie podjęła działań w celu zaprzestania naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem i okoliczność ta pozostaje bez wpływu na ustalenie wysokości nakładanej kary pieniężnej.

3.2.4. Współpraca Strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania

- (176) Rozważając czwartą dyrektywę wymiaru kary, tj. współpracę Strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania (art. 13v ust. 2b pkt 4 Ustawy), należy wskazać, że w toku postępowania Strona podjęła czynną współpracę z Prezesem Urzędu, współdziałając, nie utrudniając jego przebiegu, a swoim zaangażowaniem przyczyniła się do sprawnego przeprowadzenia postępowania.

- (177) Strona prawidłowo, w sposób kompletny wypełniła przekazaną jej Tabelę nr 1, przedstawiając rzetelne i wiarygodne dane dotyczące świadczeń pieniężnych podlegających analizie w niniejszym postępowaniu, co znalazło potwierdzenie w przedłożonych przez Stronę dowodach. Strona w sposób drobiazgowy i wyczerpujący odpowiadała na kierowane do niej kolejne wezwania w kwestiach wymagających dalszych wyjaśnień i dodatkowych dowodów, odnosząc się do poszczególnych kontrahentów i konkretnych świadczeń pieniężnych, każdorazowo precyzyjnie opisanych odpowiednimi liczbami porządkowymi, co w znaczący sposób ułatwiało Prezesowi Urzędu analizę dużej liczby rozproszonych danych będących podstawą tej analizy. Należy również zauważyć, że Strona każdorazowo przedkładała komplet odpowiednich dowodów odnoszących się do poszczególnych opisywanych przez siebie kwestii.
- (178) W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał, że poziom współpracy Strony w toku całego postępowania zdecydowanie wykraczał poza ramy prawnego obowiązku przekazywania informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu i tym samym okoliczność ta została uwzględniona na korzyść Strony przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej jako okoliczność łagodząca wymiar kary.

3.2.5 Spełnienie przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia Stronie postanowienia o wszczęciu postępowania

- (179) Odnosząc się do ostatniej dyrektywy wymiaru kary, tj. spełnienia przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania, Prezes Urzędu nie stwierdził w niniejszej sprawie zaistnienia powyższej okoliczności.
- (180) Strona w piśmie z 13 września 2024 r. wskazała wprawdzie, że wszystkie zobowiązania wykazane w Tabeli nr 1 zostały uregulowane, jednakże nie przedstawione zostały dowody uiszczenia wszystkich tych świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych.
- (181) Prezes Urzędu wskazuje, że aby ww. okoliczność mogła zostać uwzględniona na korzyść Strony przy wymiarze kary, wymagane jest spełnienie przez Stronę, po pierwsze, wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych, a po drugie - poza świadczeniami głównymi - spełnienia również odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach

handlowych należnych od tych świadczeń. W okolicznościach niniejszej sprawy, przesłanki te nie zostały spełnione, co skutkuje brakiem możliwości obniżenia kary na tej podstawie.

- (182) Jednocześnie należy wskazać, że niespełnienie tej przesłanki nie stanowi również okoliczności obciążającej Stronę, skutkującej zaostreniem kary. W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał przedmiotową okoliczność za neutralną, tj. niemającą wpływu na ustalenie wysokości nakładanej kary pieniężnej.

3.3. Wysokość kary pieniężnej

- (183) Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu ustalając wymiar kary za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę, uwzględnił na jej korzyść opisane powyżej okoliczności łagodzące (okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania oraz współpracę z Prezesem Urzędu w toku postępowania) i dokonał miarkowania maksymalnej administracyjnej kary pieniężnej, ustalając ją w wysokości 331 663,12 złotych i orzekł jak w punkcie 1.2. sentencji decyzji.
- (184) Tym samym, wysokość nałożonej na Stronę administracyjnej pieniężnej jest mniejsza niż kara maksymalna obliczona w sposób określony w art. 13v ust. 2 Ustawy.
- (185) Prezes Urzędu wskazuje, że kara pieniężna ma znaczenie edukacyjne dla samego przedsiębiorcy - ma zapobiec ponownemu naruszeniu przez Stronę przepisów Ustawy. W konsekwencji, kara ma zatem być odczuwalną dolegliwością dla Strony, jako reakcja na naruszenie przepisów, ale także wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, i to zarówno dla podmiotu karanego jak i innych przedsiębiorców dopuszczających się naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Kara ta ma za zadanie motywować Stronę postępowania - adresata norm prawnych do ich respektowania i służy zapobieganiu ponownemu naruszeniu przepisów Ustawy w przyszłości. Wymierzona Stronie kara pieniężna jest adekwatna do stopnia dokonanego przez Stronę naruszenia.
- (186) Zgodnie z art. 13x ust. 2 Ustawy, administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.
- (187) Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
- (188) Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną nałożoną przez Prezesa Urzędu niniejszą decyzją, Strona postępowania jest zobowiązana uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

VI. Koszty postępowania

- (189) Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.
- (190) Zgodnie z art. 263 § 1 k.p.a., do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych.
- (191) Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.
- (192) Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.
- (193) W niniejszej sprawie jako koszty postępowania Prezes Urzędu wskazał koszty związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania i ustalił je na kwotę 191,30 zł.

Dowód: Zestawienie kosztów postępowania Track Tec Koltram [046].

- (194) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę niniejszego postępowania kosztami postępowania w wysokości 191,30 złotych i orzekł jak w punkcie II.1. sentencji decyzji. Ww. kwotę należy uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

VII. Pouczenie

- (195) Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy²⁷

²⁷ Na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy

w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji²⁸. Przed upływem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, zaś wniosek wstrzymuje wykonanie decyzji²⁹.

- (196) Jeżeli w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji Strona postępowania uiści w całości karę pieniężną oraz zrzeknie się wobec Prezesa Urzędu prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy - Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej o 20%.³⁰ W takim przypadku Prezes Urzędu wydaje decyzję o zwrocie nadpłaconej kary pieniężnej.
- (197) Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji³¹.
- (198) Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu³².
- (199) Wpis stosunkowy od skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
- 1) do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł³³.
 - 5) Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika³⁴
- (200) Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika³⁵.

²⁸ Na podstawie art. 129 § 1 i 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy

²⁹ Na podstawie art. 130 § 1 i 2 z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy

³⁰ Na podstawie art. 13v ust. 3 Ustawy

³¹ Na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.), dalej: „p.p.s.a.”

³² Na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

³³ Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 221 poz. 2193)

³⁴ Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

³⁵ Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

(201) W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania, , stosownie do treści art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy, wskazać należy, że:

- 1) strona niezadowolona z postanowienia może się zwrócić do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy³⁶;
- 2) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wnieść do Prezesa Urzędu w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia;
- 3) strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie bez konieczności wcześniejszego składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu, a skargę należy w takim przypadku wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie³⁷;
- 4) skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a³⁸;
- 5) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu;
- 6) od skargi na niniejsze postanowienie pobierany jest wpis stały w wysokości 100 zł³⁹;
- 7) strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika.

(202) Stosownie do treści art. 13x Ustawy:

- 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
- 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v, odsetek nie nalicza się.

(203) Niniejsza decyzja nie podlega doręczeniu w trybie art. 4 i 5 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045), w związku z art. 147 ust. 5 tej ustawy i w konsekwencji jej doręczenie nastąpi poprzez nadanie korespondencji

³⁶ Na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

³⁷ Na podstawie art. 52 § 3 p.p.s.a.

³⁸ Na podstawie art. 53 § 1 p.p.s.a.

³⁹ Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

przesyłką rejestrowaną, o której mowa w art. 3 ust. 23 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo Pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640).

- (204) Na podstawie art. 147 ust. 5 ustawy o doręczeniach elektronicznych⁴⁰, do dnia 31 grudnia 2025 r. Urząd dokonuje doręczeń korespondencji z wyłączeniem stosowania art. 4 i 5 ustawy o doręczeniach elektronicznych.
- (205) Zgodnie z treścią art. 147 ust. 6 w zw. z art. 41 i art. 147 ust. 5 ustawy o doręczeniach elektronicznych, w przypadku wyłączenia stosowania przepisów art. 4 (dotyczącego doręczania korespondencji na adres do doręczeń elektronicznych) i art. 5 (dotyczącego doręczania korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi hybrydowej) ustawy o doręczeniach elektronicznych, korespondencja może być doręczana przez Urząd na konto odbiorcy w systemie ePUAP, jeżeli wyraził on zgodę na doręczanie pism w postępowaniu za pośrednictwem systemu ePUAP lub złożył podanie przez elektroniczną skrzynkę podawczą Urzędu w toku prowadzonego postępowania. Do doręczeń dokonanych w powyższym przypadku odpowiednie zastosowanie znajduje art. 41 ustawy o doręczeniach elektronicznych, określający warunki wystawienia dowodów otrzymania.
- (206) W przypadku braku możliwości doręczenia w sposób wskazany powyżej, Urząd doręcza pisma przesyłką rejestrowaną, o której mowa w art. 3 pkt 23 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe⁴¹ (art. 39 § 3 pkt 1 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy), chyba że doręczenie następuje na konto w systemie teleinformatycznym Urzędu albo w siedzibie Urzędu (art. 39 § 1 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy) lub przez pracowników Urzędu lub przez inne upoważnione osoby lub organy (art. 39 § 3 pkt 2 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy).
- (207) W celu zapewnienia sprawnego obiegu korespondencji oraz standaryzacji formatów danych wymienianych pomiędzy instytucjami publicznymi a podmiotami prywatnymi, a także zapewnienia gwarancji jednolitego dostępu do usług elektronicznych, Prezes Urzędu preferuje otrzymywanie wszelkiej korespondencji drogą elektroniczną na adres do doręczeń elektronicznych Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpisany do bazy adresów elektronicznych (BAE) lub na elektroniczną skrzynkę podawczą Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem ePUAP.
- (208) Korespondencję kierowaną do Urzędu można również przestać lub doręczyć osobiście na adres: Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

⁴⁰ Ustawa z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 1045 ze zm.).

⁴¹ Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 ze zm.

- (209) Stosownie do art. 147 ust. 2 ustawy o doręczeniach elektronicznych doręczenie korespondencji nadanej przez osobę fizyczną lub podmiot niebędący podmiotem publicznym, będące użytkownikami konta w ePUAP, do podmiotu publicznego posiadającego elektroniczną skrzynkę podawczą w ePUAP, w ramach usługi udostępnianej w ePUAP, jest równoważne w skutkach prawnych z doręczeniem przy wykorzystaniu publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego do dnia 31 grudnia 2025 r.

*Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Ewa Matysiak
Dyrektor
Departamentu Postępowań
w Sprawach Zatorów Płatniczych
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/*

Załącznik:

Tabela A

Otrzymuje:

[informacja prawnie chroniona]

